

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar
Derneği Yayın Organıdır ©

Cilt: 35 Sayı: 419 ARALIK 1994
(KDV DAHİL) 25.000 TL. YURTDIŞI: 10 DM.

Dernek Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Genel Yayım: Halûk HACALOĞLU
Basım: Ahmet HIZVEREN
Mizanpaj-Montaj: Taner GÜLER

Yönetim ve Dernek Merkezi:
Hasnun Galip Sokak, Pembe Çıkmaç
No:4 D:8 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 Fax: 252 61 25

* İÇİNDEKİLER

● SEVGİLİ OKUYUCULAR	1
● REALİTE-RUHSAL PLÂNLARIN KANALI OLABİLMEK	2
● İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	5
● "PSYCHEDELIC" İNSANDA PSİKOLOJİK DEĞİŞİKLİĞE NEDEN OLAN MADDELER VE DDA	6
● RUH VE KÂİNAT	9
● ÖZGÜRLÜK	12
● MAMADOU DJAKHATE İLE BİR SÖYLEŞİ	15
● KONFERANSLARIMIZ	17
● SEVGİLİ RUH VE MADDE OKUYUCULARI	18
● ZAMAN VE MEKÂNA DAİR	19
● KÂİNATI SARAN ŞİFA DALGALARI, RUHSAL ŞİFA	20
● YAVRU VATAN'DAN HABERLER	22
● KUZZEY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ METAPŞİŞİK ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	22
● BUĞDAYIN ÖYKÜSÜ	23
● TEKRARDOĞUŞ	24
● İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	26
● GERİLİMLERİMİZ VE UYUMLARIMIZ	27
● ARA UYUMLARDAN EN BÜYÜK ORTAK ALANA DOĞRU	30
● NASIL YAŞAMALIZ?	31
● İNSANLIĞIN GELECEĞİ: RUHSALLIĞIN VE BİLİMİN BÜTÜNLEŞMESİ	32
● ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	33
● YENİ ÇAĞ VE BÜTÜNSELLİK	34
● RUHSAL AKTÜALİTE: RÜYADAKİ ÖLÜ-TITA HALA-YABANİ KAZIN ÖYKÜSÜ	37
● BİR DAKİKANIZI ALABİLİR MİYİZ?	39
● KIYAMET BELİRTİLERİ: KIYAMET NE ZAMAN OLACAKTIR?	40
● ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	41
● MANTAL GELİŞİMDE REAKSİYONLARIN ÖNEMİ	42
● SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER: RUHSAL PLÂNLARIN ENKARNASYONU	45
● BİLGİ DOLU KONFERANSLARIMIZI EVİNİZDE DİNLEYEBİLİRSİNİZ	47
● KİTAPLAR ARASINDA: SEVGİ TANRISININ ELÇİSİ İSA-YENİ ÇAĞ'IN İLK İNSANI	48

Dizgi: Ruh ve Madde Yayınları, 243 18 14

Kapak: Meta Basım Yayım Ltd. Şti. Ahududu Sok. 25/5 Beyoğlu/İST. 252 61 25 - 249 10 01

İç Baskı: Emre Matbaacılık. Dizdariye Medresesi Sok. No:15 Çemberitaş/İST. 516 23 74

Renk Ayırımı: Degrade, Teşvikiye / İSTANBUL, 248 25 18

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi: RUH ve MADDE P.K. 9 80072 Beyoğlu/İSTANBUL

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi: 300.000 TL. (Öğrenciler: 240.000TL), Yurtdışı: 120 DM.

Posta Çeki No: 168305 Ayda bir yayınlanır.

Sevgili Okuyucular

—Ergün ARIKDAL

Sevgili ülkemizde hiçbir monotonluğa maruz kalmadan yaşamanın mutlu imkânlarından yararlanmaya çalışmamız gerekir.

Ne büyük imkânlar içindeyiz de farkında değilmiz gibi hareket ediyoruz. Bu kadar karmaşık ve sorunlarla dolu bir toplumun, kendi devlet sıvılaması içinde, bir benzerini bulmak mümkün değildir.

Dejenerasyonun her türlüünü pazarlayan beşeriyetten yeterince mal ithal ederek kendi yerli üretim yozlaşmalarımızla harmanlayarak çok mu çok zor bir uyum sağlama işlemini kotarmaya çalışan bu topluma, "Sana bunca asırdır verilen emeklere helâl olsun!" demekten başka çaremiz kalmadı.

Evimizdeki yozlaşmadan (basın, TV ve ekmek vs.) başlayarak her kesimde kendini apaçık gösteren TEŞEVVÜŞ ve YOZLAŞMA durumuna tevîl yoluyla, "toplumsal gelişmenin gerekleridir" demekle işin içinde sıvırlamayız.

Dejenere olma hızına ayak uydurmak kolay değildir. Bir dizi teşevvüşten geçerek yozlaşma sürecine girilir. "Realite yiyicileri" de denebilen yozlaşma etkilerine karşı metanetle karşı durabilmek, onun karşısında "direnc yumuşaklığı" göstererek uyum sağlamak çok önemlidir. Yanlış anlaşılmasın, yozlaşmaya uyum sağlamak, yozlaşalım demek değildir. Bu etkiye karşı gereken esnekliği göstererek, kendi tekâmülümüze en uygun gelen şekillenmeleri elde etmemiz gerekir. Suyun kendi terkiğini bozmadan içine dolduğu kabın şeklini alması gibi bir durum farz ediniz, lütfen. Bu durum ikiyüzlülük değildir. Bir yığın tabiat olayı karşısında esneklik göstererek varlığını korumaya çalışan bitki ve hayvanları bir düşünelim... Sert fırtınalar karşısında dallarını, gövdelerini koruyan ağaç ve bitkiler olmasaydı, "bitki örtüsü" denilen hayatsal alanın sürüp gelmesi mümkün olabilir miydi? Kuşkusuz konu bu kadar kaba madde düzeyinde değildir. Özellikle "zeki varlık" için duyularının önemi çok fazladır. Duygusal fırtınalar (aşktan kin ve öfkeye, inanç katillğine kadar) karşısındaki esnekliklerimiz, uyum sağlama çabamız -sabırlılık talimleri- tekâmülümüz için çok önemlidir. Her duygusallık sökülüp atılması gereken bir kabuktur. Kabuğun altındaki yapıya, daha güçlü ışığın ulaşmasını sağlamak, bilgiye kavuşmaktır. Kabuklarımız -mantal, inançsal ve maddesel- her yeni bilginin etki alanına şuurulu ve vicdanlı olarak uyum sağlamamıza engel olur; esnekliğimizi azaltır. Bir kamış gibi esneyerek gelen rüzgâra (etkiye) uyum sağlamak, kırılıp kenara atılmamak iyi bir örnek düşüncedir. Öz'de bozuntuya uğramadan her etkiye karşı "uyum tepkisi" göstermek, kendi ruhsal gücümüzün etki alanı ile öteki etki alanlarını birbirine tahavvül ederek, ORTAK ALANLAR yaratmak ve hiç durmadan bu ortaklaşa yaşam alanlarını genişletmek...

İşte tekâmülün olgusal görünümü budur.

Sevgili ülkemiz bu ORTAK ALANLAR yaratma serüveni için çok deneyimli bir ülke olmuştur. Şimdi ise ortak alanlar kurma yeteneğimizi kaybetmenin telâfisi için dört bir yandan baskı altına alındık.

Bunu da başaracağız, hatta tüm insanlığı toparlayacak "Birleştirici Bilgi" alanını yaratacağız.

Selâm ve Sevgiler

RUHSAL PLÂNLARIN KANALI OLABİLMEK

HERKES büyük bir hızla kendi fonksiyonunu ve gerçekliğini yerine getirmek için çalışıp çabılıyor. Elbette dünyanın hem fiziğini hem de fizik ötesini yöneten bedensiz varlıkların bir ANA Plânı var. Bu plân, daima insan dediğimiz bedene bağlanmış ruh varlıklarının tekâmülünün sağlanması yönünde, her ne pahasına olursa olsun, uygulanır. Acı veya tatlı olması önemli değildir. Hangi şartlarda olursa olsun, bu plân santimi santimine muhakkak gerçekleştirilir.

İçinde bulunduğumuz dünya toplumu ve onun bir parçası olan ülkemiz ve de İstanbul, bu plânın uygulanmasında önemli bir yer işgal eden bir grubu oluşturmaktadır.

İnsanlık olarak başımıza gelen birtakım olaylar var. Bunları bazen hak ediyoruz, bazen de hak etmiyormuşuz gibi gözüküyor. "Bunun karşılığı bu olmamalıydı, bu derecede de değil." tarzında kendi kendimize birtakım kıyaslamalar yapmamız mümkündür ve normaldir.

Vicdanı gelişmiş olanların bu durumlar da yapacağı en iyi iş, insanlığın gelişmesine, bir an önce uyanıklığa geçmesine hizmet etmektir. Yani uygulanmakta olanların nasıl bir plân olduğunun farkına varılması, onun en iyi şekilde gerçekleştirilmesi için imkânların araştırılması gereklidir.

Bugün manevî olarak neyin eksikliğini

çekiyoruz? Nelerin özlemi var içimizde? Her insan da, içinde yaşamakta olduğu toplumun nasıl olması gerektiği, nasıl olursa daha iyi olacağı hakkında bir kanaat vardır. İşte böyle bir şeyi gerçekleştirme yönünde faal hâlde bulunmak, o plâna uygun davranmak demektir.

Bilgiler insanlara herhangi bir kâğıda yazılı olarak, hazır bir durumda verilmez, verilse bile alınmaz. O, varlığın kendi vicdanına zaten akar. Bizlerin, bu büyük plânı uygulamakta olan varlıkların yadıkları, gönderdikleri tesirleri alıp başka yerlere tebliğ edebilecek güçte olmamız gerekir. Bir kanal oluşturmak zorundayız, gerçek kanallık da budur.

Günümüzde ABD'de ve Avrupa'nın birçok yerinde kanallaşma süreci çok hızlanmış durumdadır. Hatta nasıl "kanal" olunacağına dair kitaplar bile çıkmaktadır. Yani bir çeşit medyomluk eğitimi verilmeye çalışılıyor. Medyomluk temelde çok zor ve ciddi bir olgudur. Çünkü yüce bir etki alanının tasarrufu altına girmeyi kabul etmiş, ona hizmet etmek için ortaya çıkmış bir insan oluyorsunuz.

Çok çeşitli tesirler yoğun bir biçimde yüzüne yağmaktadır. Değişik karakterlerde tesirler içeren bir akış var. Ve bu akışlar karşısında hepimizin sağlam kalması lâzım. Kendimizi kendi plânımızın içinde korumalıyız. Bir hevese kapılıp da kendi fonksiyonumuzun dışında fonksiyonlar yapmaya başladığımızda, oturdu-

ğumuz sandelye arkaya devrilebilir, nereden geldiğimizi şaşırabiliriz. Hangi seviyede bulursak bulunalım kendi durumumuzu anlamamız gerek.

BİLDİĞİMİZ ŞEYLERİ UYGULAYABİLİYOR MUYUZ?

İyi bir kanal olabilmemiz için kendi bilgilerimizi bir gözden geçirip, onları sistematik ve dinamik bir hâle getirmemiz lâzım. Bilgilerimizin uygulamasını iyi bir şekilde yapabiliyorsak, aynı zamanda çok iyi bir kanal vazifesi görebiliriz. Bizim sözlerimizden, davranışlarımızdan, mantal yayınlarımızdan birçok insana faydalar sağlayabiliriz. Farkında olsak da olmasak da, çok büyük yollar gösterebilir; ışık verebiliriz. Bu durum kendini yavaş yavaş belli eder, çevremizde farklı bir AURA'nın oluştuğunu görebiliriz.

Bir de düşünün ki, yoğun bir etki alanına tâbisiniz, ama siz geçirgenlik niteliği göstermediğiniz, âdeta bir süzgeç gibi olmadığınız için kendi bünyenizden bunu akıtamıyorsunuz. En sonunda bir birikme meydana gelecektir, şişme olacaktır. Dolayısıyla o enerji bizi çatlatabilir ve dejenere olabiliriz.

Sevgi, merhamet veya şefkat; bilgilerimizin uygulanış ve tezahür biçimidir. Hep tekrar ettiğimiz bu kelimeleri fiilen yaşamak zorundayız. Birisinin elini sıkığımızda suratımızda bir memnuniyet ifadesi varken, içimizden her türlü eleştiriyi yapıyorsak, çeşitli hesaplar içindeyssek, bizler aldığımız etkileri normal, bozulmamış olarak nakleden varlıklar değiliz, yani hep kuşkulu ve negatif düşünceler taşıyoruz demektir.

İşte insanı çökerten, hayatını karartan, şanssızlıkları veya hastalıkları çeken hep bu tarzdaki ikili düşünceleridir. "Gülerken göbeği oynamayan adamdan kuşkulanın." derler. Yani bir şey yaptığımız zaman, onu hem fizik varlığımızla hem de ruhsal varlığımızla yapmamız lâzım. Ancak o zaman işin samimiyeti, büyüklüğü ortaya çıkar. Çünkü o işi bütün varlığımızla benimsemekte ve uygulamaktayız.

SAMİMİYET ÇOK ÖNEMLİ

Eğer bizler de ruhsal kanallardan almış olduğumuz bilgileri bütün varlığımızla uygulamıyorsak, o bilgilerin ne bize ne de başkalarına faydası dokunmaz. Dolayısıyla birikmiş olan o yüksek enerjiden yararlanamayız. Bu devir öyle bir devir ki, çok yüksek enerjiler içinde sürekli banyo yapıyoruz. Ama onlarla bir türlü kontakt kuramıyoruz. Nefislerimizden geçerek manevî hücrelerimize nüfuz edemiyor. Çünkü birsürü görünmeyen kabuğumuz var.

Yukarı'nın bizden istediği şey, gönderdiği tesirleri bizim başkalaştırıp, biraz daha maddeleştirip, kullanılabilir hâle dönüştürüp, başkalarına nakletmemizdir. Ve bu da bir iç çaba, azim ve sevgi ister. Bunlar kuşkuyla, inançsızlıkla yapılacak işler değildir. Bu yüzden öncelikle samimiyet şarttır.

Kendimiz geniş bir kanal olduğumuzda, tesir alırken kendimizden de birtakım şeyler ek-

lememiz gerekir. Bunlar bizim tecrübelerimiz, görgülerimiz, sevgilerimizdir. Aldıklarımızı kuru kuruya vermekten hiçbir şey çıkmaz. Bilgiyi başkalarına aktarıırken, gönlümüzden ibadet edercesine bir şeyler eklememiz lâzım. Yoksa "Lânet olsun, al şunu git!" demekle olmaz. Zekât vicdandan ve sevgiden verilir. Günümüzde bunun eksikliğini yaşıyoruz.

İLETİŞİM ve ETKİLEŞİM ÇAĞINDAYIZ

Çağımız bilginin hızla yayılma çağı. Ortaya çıkan bir bilgi, iletişiminin hızıyla anında her yere dağılıyor. Bilginin saklanması diye bir şey yok artık.

Metapsişik bilimi giderek globalleşerek, çok daha büyük bilgileri sentezleyip yorumlayarak, insanlara tanıtmak ve yaymakla vazifelidir. Bu bilgi elbette ruha ait olan, ruhun gelişimiyle ilgili bilgilerdir. Bu da zaten varlığın ta kendisidir. Thomas'ın İncili'nde dediği gibi, "Gizli saklı, üstü örtülü hiçbir şey kalmayacaktır." Gerçekten de öyle. İster siyaset, ister ekonomi, ister eğitim, ister kadın-erkek ilişkileri açısından bütün bilgiler ortada.

Bu durum bir bakıma insanların kendi ayaklarını bağlayan bağlardan kurtulmasının bir ifadesidir. İnsanlar, gelecekle ilişkili büyük özgürlüğüne kavuşabilmek için, enerjetik bir tarzda, faal hâlde bu bağlardan kurtulmaya çalışıyor. **Bütün mesele bütün hayatın merkezi olan ruh varlığının gelişimidir.**

Ruh varlığının gelişimi kendiliğinden değil, tamamen kontrol altında yapılan bir gelişimdir. Tarihçesi vardır, yani hangi yöntemler kullanılmış; onu geliştirmek için ne tür bilgiler verilmiş; ne gibi ihtiyaçlar içindeydi de nelerle karşılaştı? Bütün bunlar insanlığın normal bir tarihini ifade eder. Ama bunlar aynı zamanda yazılmayan, gerçek olan tarihi oluşturur. Tarihimizin insanların hangi aşamalardan geçerken neler hissettiğini, neler uyguladığını aktarması lâzımdır. İnsanların meydana getirmiş oldukları ruhsal gelişmeyi kontrol etmek lâzımdır. Bu yazıl-

mayan tarihi yazmak için de Yukarı'nın mümkün olduğu kadar fazla kanala ihtiyacı var.

RUHSAL ENERJİLERİ DAĞITMAK

Yukarısı muhakkak ki yaşamakta olan varlığa çok muhtaç durumdadır. Yukarısı kesinlikle işleri tek başına yapıyor değildir. Bu muhtaçlık nereden geliyor? Yine bizim başarılı olabilmemiz için bize muhtaçlar. İnsanların iyi bir kanal oluşturmaları lâzım. Aldığımız rahmetleri en iyi şekilde dağıtabilmemiz isteniyor. Düşüncelerimizi, sevgilerimizi, merhamet ve şefkatlerimizi dağıtmamız, yardımlaşma, birlik ve beraberlik içinde olmamız lâzım. Kendimizi zorlarsak, tüm bunları yapabilme kapasitesinin bizde bulunduğunu görebiliriz.

Yeter ki ayaklarımızı frenden çekip biraz daha gaza basalım. Hem fren, hem gaz olursa, kendimizi yıpratırız. Yaptığımız sevgi dolu, merhamet dolu, yardımlaşma dolu her hareketimizin ardında büyük bir tesir akışı bulunmaktadır. Yukarısı bunları istiyor bizden. Her plân aynı bir kanaldır ve her birinden ayrı bir tesir akışı oluyor. Ama bütün o enerji kanalları hep bütünlüğe doğrudur.

Bu enerjiler, yeryüzünde mevcut olan plânın uygulanması için gereklidir. Yani plân bu enerjilerle besleniyor. O beslenmenin organları da bizleriz, tıpkı bir bitkinin kökündeki kılcal kökler gibi. En dipteki yere kadar inip, oradaki suları alan varlıklar gibi oluyoruz. Aşağılara kadar saçaklanıyoruz. En uç noktalarda akıllıca ve uyanık hareket edebiliyorsak, yukarısı için o derecede değerliyiz. İşte o zaman üst plânların temsilcisi durumuna geçeriz.

KÜRESEL BİR PLÂN GERÇEKLEŞİYOR

İşte bu durumları yaratmak, kendini bileerek yaşamak demektir. Yani biz şu türlü davranışta bulunup bir insanın yanlışını düzeltirsek, bilmeliyiz ki Tanrı'da aynı şeyleri yapmak, ama

bize yaptırmak istemektedir. O etkiyi, bizi kanal olarak kullanıp, bizden geçirmek istiyor. Demek ki, hemen bu türden işlere yapışmak gerekir. Burada bencilce, çıkarıcı bir düşünce söz konusu değildir. Plânın işleyişini bilmekteyiz ve artık yavaş yavaş bu işler bizlerde bir hizmet etme alışkanlığı hâlini kazanıyor. Düşeni kaldırmak tamamen doğal bir alışkanlık oluyor ve mükemmel derecede geçirgen bir kanal oluşturuyor.

Burada Silver Birch'ün bir tebliğini aktarmak istiyorum:

"İstekli ve ilham gelmiş olan ber li-dere, görüntü, ilham ve doğal yasa anlayışı geldi. Bu yasanın o günün toplumunun gelişimi, ilerleyişi, evrimi, âdetleri, eğitimi ve anlayışı çerçevesinde aktarılması gerekiyordu. Gören kişi aldığı bu bilgiyi bazır olanlara aktardı. Bu gerçeğin bir parçasıydı. Ne yazık ki bu parçanın da üstü örtüldü. Yalın gerçek başlangıçtaki ilkel güzelliği içerisinde duramazdı. Üzerine o zamanki inanışlar teolojik görüşler, din uygulamalar, nakledilmiş gelenekler eklenerek bir karışım bâlîne geldi. Zamanla yüce ruba ait olanlar tamamıyla suya gömüldüğünden, insanın gömdüklerini tekrar ayağa kaldırma ve canlandırma ihtiyacı duydu. Geçmişin tüm dinleri istisnasız bepsi dünyanın o ilhamı, o vabyin bir parçasıdır. Onları birbiriyle kıyaslamak çok zordur. Çünkü bepsi de bir gerçeğin parçalarıdır. Şartlar değişir. Bugün siz geçmişte bulunmayan iletişim olanaklarına sahipsiniz. Bilgiyi naklederken iletişim olanakları ile, zorluklarla karşılaşmıyorsunuz. Birbirinize ulaşabilirsiniz,

birbirinize mesajlar gönderebilirsiniz, dakikadan az bir sürede tüm dünyayı çepeçevre dönebilme imkânınız vardır. Doğru olan şey şudur ki, benim âlemimden tüm detaylarıyla iyi çalışmış bir plâna göre bir organize çaba gösterildi, gönderildi. Bu kez spiritüel gerçekler kalıcı olacaklardır. Ve dünyadaki hiçbir kuvvet onu engelleyemeyecektir. Bu plân başarıya ulaşıyor, çünkü spiritüel gerçekler dünyanızdaki tüm ülkelerde kendilerini hissettiriyorlar ve nerede bir araç kazanılırsa, yani insan olarak, rub gücü onun içinden akıyor. Ve böylece bir başka sınır kapısı aralık kalıyor. Bildiğiniz gibi ben her zaman daha çok bizmetkâr ihtiyacı duyduğumuzdan bahsetmiştim. Bu büyük bir ihtiyaç ve bizim bilgimizin, öğretimizin, sevgimizin, refahımızın, rebberliğimizin sizin dünyanıza verilebilmesi için daha çok kanala ihtiyacımız var. Bunları sizlere açıklamaya çalıştım. Her yeni kanal materyalizmin tabutuna bir başka çivi olmaktadır. Her yeni kanal yüce rub ve spiritüel gerçek için bir başka zafer olacaktır. Bunun için de medyomlar çok önemlidir, medyomluk da çok önemlidir. Çünkü onlar aracıdır. Ben sevinçliyim, çünkü kendime bir kanal buldum. Ve bilgi, ışık ve bilgelik diyarından gelenleri kendimi kullanarak verebilirim."

Görüldüğü gibi, spiritüel akışa kendimizi en iyi şekilde adapte edebilirsek, o tesirin diğer canlılara aktarılmasında vazife alıp bu alanda hizmet ettiğimizde kendi yaşamımıza anlam kazandırmış oluruz. ■

İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ'NDEN (İDAD) KONFERANS DUYURUSU

23 ARALIK Rüyaların Metapsişik Anlamı Fulya AYKAÇ

Saat: 15.00-17.00

Yer: Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi

Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL Tel: (0216) 360 90 95

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

"PSYCHEDELIC"

İnsanda Psikolojik Değişikliğe Neden Olan Maddeler ve DDA

Sheila OSTRANDER - Lynn SCHROEDER / Özetleyen: Reşat GÜNER

INSANDA psikolojik değişikliğe neden olan bitkilerin ilk kayıtlı kullanımı 1502 yılına rastlar. Bu tarihte Meksika'nın Aztec Hükümdarı (Montezuma II) için yapılan şenlikler sırasında yüklüce miktarda özel bazı mantarlar tüketilmişti. Kayıtlara göre bunu kullanan yerliler, vizyonlar gördüler, intihar ettiler, kimisi medyumsal yetenekler sergilediler ve gelecekle ilgili kenahetlerde bulundular.

Bundan sonraki zamanlarda insanda psikolojik değişikliğe neden olan maddeler (drugs) parapsikolojik araştırmalarda kullanıldı. Aslında parapsikologlar ellerindeki süjeleri her istedikleri zaman deney yapabilecekleri uygun bir şuur hâline sokmayı hep istemişler ve bunu yapabilecek maddeleri arayıp durmuşlardır.

Bazı mantar, kaktüs ve öteki bitkilerin sadece vizyonu körüklemekle kalmayıp, davranışlardaki birtakım değişikliklerle sonuçlanan algılama değişikliklerine de neden olduğu çok eskiden beri bilinmektedir. Parapsikologlar vizyonların DDA (Duyular Dışı Algılama) ile şu veya bu bakımdan ilişkili olduklarını bildiklerinden doğal olarak DDA araştırmalarında bu bitkilerin yararlı olup olmayacağını doğal olarak düşünmüşlerdir. Fakat bu uygulamadan önce, bu maddeler nedir ve nasıl çalışırlar?

Halk arasında **drog** adı verilen herhangi bir ilâcı bol miktarda kullandığımız zaman dilerium, halüsinasyon ya da benzeri normal olmayan zihinsel fenomenler ortaya çıkmakta-

dır. Fakat bazı maddeler küçük dozlarda alındıklarında, fiziksel bir hasara neden olmadan DDA'yı harekete geçirebilmektedir. "Amanita muscaria" ve "psilocybe mexicana" gibi bazı mantarlar, kullananda halüsinasyonu harekete geçirmekte, bazı psikolojik değişiklikler meydana getirmektedir. Bu "psikolojik değişiklikler" ile ilgili olmak üzere "psilocybin" denen ilâç Dr. Albert Hofmann tarafından sentetik olarak yapılmıştır.

"Peyote" bir kaktüs türüdür ve bazı kısımları alındığı zaman insana zihinsel yolculuk yaptırır. Renkler daha parlak görünür, görsel bozulmalar (distortions) olur ve kullanan kişi tüm düşünce mekanizmasının kontrolünü kaybeder. Bu kaktüsten elde edilen ve insanda psikolojik değişikliğe neden olan maddenin adı "mescaline"dir. İnsanda psikolojik değişikliğe neden olan maddelerin en popüler, bilindiği gibi LSD'dir (Lysergic acid diethylamide) ki bu da, Dr. Hofmann tarafından tamamen sentetik olarak elde edilmiştir. Bunlara benzer ya da daha başka etkileri olan, birsürü insanda psikolojik değişikliğe neden olan maddeler de vardır.

Bu maddelerin nasıl çalıştıkları bilinmiyor ama heyecanlar ve uyanıklıkla ilgili beyin merkezlerini etkiledikleri hatta beynin biyokimyasını değiştirdikleri ortada...

Başlangıçta bu maddelerin kimyasal psikoza neden oldukları sanıldı ve psychotomimetic (psychosis-imitating) ilâçların etüdüyle delilik konusunda büyük aşama katedileceğine inanılmıştı. Bilindiği gibi, delilerdeki bazı

davranış ve hâller bu maddeleri kullanan kimselerde de gözlenmektedir. Bununla birlikte çok geçmeden araştırmacılar, psikoz ile söz konusu maddelerle oluşturulan zihin hâlleri arasında ince farklar olduğunu fark ettiler.

Psikolog ve parapsikologlar bu maddeleri incelemeyi çok önceleri, Güney Amerika ve Asya'ya giden yolcular bu toprakların yerlilerinin söz konusu maddeleri kullandıklarını ve ne hâllere girdiklerini yazmışlardı.

Örneğin, bunlardan Charles Danville - Fife Amazon'da bulunduğu sırada yerlilerin daha çok "yagé" olarak bilinen, banisteriopsis caapi'den (asma kökünden) hazırlayarak düzenledikleri bir merasim izlemişti.

"Yagé'yi alanların şuurullukları tamamen ortadan kalkıyor ve gayri şuur zihinleri telepatik haberleşmeye açık hâle geliyordu. Olayla ilgilenen ve yöredeki askerî birliğin komutanı olan Albay C. Morales, kanıt olsun diye olaya bizzat gönüllü olarak katılmayı kabul etti. Yarbay bu olayda, uzak bir yerde bulunan babasıyla ve kız kardeşiyle bağlantı kurdu ve rahatsızlıkları hakkında bilgi verdi. Bundan bir ay sonra yöreye gelen kuryeden, babanın ölümü ile kız kardeşin hastalığının haber alındığı görülmüştür."

İnsanda değişik şuur hâllerine neden olan bu maddelerle yaşanan deneyimler ve gösteriler görüldüğü gibi DDA'ya materyal oluşturmaktadır. Paris'teki Pasteur Enstitüsü'nde mesaline verilen süjeler üzerinde DDA denemeleri yapmışlardı. Bu denemelerde kendilerinin de şaşkın bakışları altında gördüler ki; verilen insanda değişik şuur hâllerine neden olan bu maddelerin etkisiyle ruhsal duyarlılıkları artan süjeler, enstitünün uzakta olan başka bir odasında çizilen tabloların kopyalarını çizebiliyorlardı.

İnsanda psikolojik değişikliğe neden olan maddelerin potansiyeliyle ilgilenen iki araştırmacı da Dr. Jean Houston ve R.E.L. Masters'dır. Bu ilgileri iki araştırmacıyı halusinojen etüdü'nün öncüleri hâline getirivermişti. Dolayısıyla süjelerinde birçok DDA deneyimini

gözleme fırsatını bulmuşlardır:

30-35 yaşlarında bir ev hanımı olan bir bayan kendisiyle yapılmakta olan LSD deneyi sırasında birdenbire evde bıraktığı küçük kızının bir sandalye üzerine çıkarak dolaba uzandığını, şeker kavanozuna yetismeye çalışırken toz şeker kavanozunu raftan yere düşürdüğünü gördü. Eve döndüğünde bu vizyonu unutmamıştı. Ancak şeker kavanozunu yerinde bulamayınca kocasına sormuş ve aynen gördüğü gibi kızının şeker ararken kavanozu düşürüp kirdiğini öğrenmiştir.

Doktorlar Masters ve Houston'un dosyalarında bulunan başka bir olayda, LSD ile deneme yapan başka bir süje, Kuzey Denizi'nde buz parçaları arasına sıkışıp kalan bir gemi gördüğünü, adının da "France" olduğunu ifade etmişti. Denemeden iki gün sonra France isimli bir geminin Greenland civarında buzlar arasına sıkışmış olduğu haberi gazetelerde yazılıyordu. Olay biraz daha incelendiğinde, süje söz konusu vizyonu gördüğü anda belirtilen kazanın olduğu anlaşıldı.

1958'de o zamanlar Bn. Eileen Garrett'in başkanlık ettiği Parapsikoloji Kurumu'nun konferanslarında bu konu ciddi bir biçimde ele alınmış, enine boyuna tartışılmıştır. Ünlü bir medyum olan Bayan Garrett konferansa sunduğu bildirisinde insanda psikolojik değişikliğe neden olan maddelerin medyumsal yeteneğini güçlendirdiğini fakat istatistiksel tahmin denemelerinde bir farklılık oluşturmadıklarını ifade etmiştir. Bunun gibi Karlis Osis insanda psikolojik değişikliğe neden olan maddelerin imajinasyon üzerindeki etkisine; "psychedelic" (insanda psikolojik değişikliğe neden olan) sözcüğünü ilk kullanan Humphry Osmond da insanda psikolojik değişikliğe neden olan maddelerle yaşanan deneyimlerle mistiklerin görsel deneyimleri arasındaki benzerliğe değinmişlerdir.

New York ve Fransa'da düzenlenen iki konferans, psikolojik değişikliğe neden olan

maddelerle daha kontrollü deneyler yapılmasına zemin hazırlamış ve basamak oluşturur.

Bu çalışmalardan biri Rusya'nın ünlü parapsikologlarından Leonid Vasiliev tarafından başlatılmıştı. Aynı zamanda bir fizyolog olan Vasiliev çalışmalarında "peyote" ve "mescaline" kullanmıştı. Ellerindeki süje hemen hemen hiçbir ruhsal yeteneği olmayan bir bayan fizyologdu. Süjeye "peyote" verildi ve etkinin doruk noktasında olduğu iki saat sonra durugörü testi uygulandı. Bunun için on siyah kapalı kutuya küçük eşyalar konmuştu. Araştırmacılar da kutularda ne olduğunu bilmiyorlardı. Her seferinde süjeye bir kutu verildi ve içinde ne olduğunu bilmesi istendi.

Süje bunlardan bazılarını doğru olarak tahmin etti. Vasiliev, bu deney sonucunda "peyote"nin DDA'yı körüklediği sonucuna vardı.

İnsanda psikolojik değişikliğe neden olan "Psilocybin" ve LSD gibi maddelerin DDA üzerine etkileri konusunda daha ayrıntılı bir çalışma iki İtalyan araştırmacısı Dr. Emilio Servadio (psikanalist) ve Dr. Roberto Cavanna (biyokimyager) tarafından yapılmıştı. Bu araştırmacılar yaptıkları deneyler sonrasında, söz konusu maddelerin DDA'yı körüklediği kanısına varmışlardır.

Daha sonraları Hollanda'da yapılan araştırmalarda da "psilocybin" gibi maddelerin DDA'yı körüklediği açıklandı.

Konuyla ilgili hatırı sayılır bir dizi deneme de Dr. Walter Pahnke tarafından yapılmıştır. Dr. Pahnke, Baltimore'daki Maryland Psychiatric Research Center'da çalışırken birçok DDA-LSD denemesi yapmıştı. Deneylerin sonucunu Dr. Pahnke şöyle özetliyordu: PSI performansının artmasına LSD yardımcı oluyordu. En azından bu şartlar altında LSD'li performansta bir artış gözlenmemiştir.

Hemen hemen herkes uyurken ya da uyanırken şu ya da bu türden bir DDA dene-

yimi yaşıyor. İşe tersinden bakarak, "Kimyasal olarak körüklenen DDA denemelerindeki deneyimler tesadüfen yaşanmıştır." diyebilir miyiz? Ya da "Süje halisünojen maddenin etkisindeyken böyle bir şey oluverdi..." demek mümkün müdür? Buna herhangi bir yanıt vermek kolay değildir. Bununla birlikte şunu da hatırdan çıkarmamakta yarar vardır ki; pek çok ilkel toplumda, insanda psikolojik değişikliğe neden olan maddeler, belirli bir amaç için DDA yeteneklerini harekete geçirmede kullanılıyordu. Bu toplumlarda oldukça başarılı gösteriler de izlenmiştir. Unutmayalım ki, ateş olmayan yerden duman çıkmaz.

Diyelim ki, insanda psikolojik değişikliğe neden olan maddelerin bazıları DDA'yı körüklemektedir... O zaman şu soruyu da hemen ardından düşünmeliyiz: DDA deneyimi insanda psikolojik değişiklik meydana getiren maddenin aksiyonundan dolayı mı ortaya çıkmıştır, yoksa bu madde etkisiyle oluşan psikolojik durum mu DDA deneyimine yol açmıştır? Herhalde ikinci durumun doğru olduğuna daha çok insan katılacaktır. İnsanda psikolojik değişikliğe neden olan bir madde insanın savunma mekanizmasını yerle bir eder, o zamana kadar çeşitli şeyler önüne inşa ettiğimiz duvarları da... İnsanda psikolojik değişikliğe neden olan maddeler, kendi kendimize karşı daha açık olmamızı sağlarlar. Bu, zaten çok eskiden beri bilinmektedir. Bu nedenle psikoterapide çok eski yıllardan beri kullanılagelmiştir.

Bu çalışmalara ek olarak, bu yazıda adı geçen maddelerin yanısıra, daha pek çok ilâç araştırmacılar tarafından denenmiştir. Bunlar arasında "marijuana" da bulunmaktadır. Prof. Dr. Thelma Moss ve Prof. Dr. Charles Tart tarafından yapılan araştırmalar sonucunda insanda psikolojik değişikliğe neden olan öteki maddelerde olduğu gibi, "marijuana"nın da DDA'yı körüklediği ya da köreltiği konusu henüz açıklığa kavuşmuş değildir.

Kaynak: "Parapsikoloji, Duyular Dışı İletişim" D. Scott ROGO, RM Yayınları

Ruh ve Biliminin Türkiye'deki Önderi ve Kurucusu
Üstad Dr. Bedri RUHSELMAN'ın
1948 Yılında Ankara Dil-Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde
Verdiği Konferans Dizisi...

RUH ve KÂİNAT

Dr. Bedri RUHSELMAN

(Geçen Sayıdan Devam)

YÜKSEK ÂLEMLERİN VARLIKLARI

BİRİ hiyeroglif. Büyük ulemalara hitap eder. Onun arkasından da avama mahsus yazılardı. Onun arkasından da motomot İngilizce tercümesini ve mânâsını yapıyor. Bakıyor bu İngilizce uymuyor, yeni İngilizcenin gramerine uygun beş satır yazıyor. Sonra da ilk zamanlarda İngilizce, fakat 5-10 celse sonra doğrudan doğruya 16. yy'a ait üç ay müddetince tarihî malûmat vermeye başlıyor. Ve 300-500 sayfalık kitap meydana geliyor. Bu kitaptan ufak tefek enteresan şeyler vereceğim.

Bu plâkların kitaplarda numaraları vardır ve muntazam alınmıştır. Taharriyatı Ruhiye Cemiyeti'nin beynelmilel enstitüsünde da saklı bulunmaktadır. Arzu edilirse oraya yazılarak plâkların kopyasını ve numarasını verirler. Hatta genişçe muhteviyatını da almak mümkündür.

Şimdi evvelâ Mona'nın medyum Rose Mary vasıtasıyla 30 Mayıs 1936'da vermiş olduğu bir tebliğden birkaç parçayı okuyorum. Demin sözünü ettiğim yöntemle veriliyor. Bu yazı tamamıyla kendi âlemini, kendi içinde bulunduğu ruh âlemini anlatıyor. Mısır'a geçmeden evvel.

"Size içinde bulunduğumuz yüksek ruh hâllerinden de bahsetmek istiyorum. Bizim varlığımızı siz başkalarına anlatmak için ne kadar güçlük çekiyorsanız, buradaki durumu bizim size anlatabilmemiz de o kadar zordur. Sizin bizlerden duyduğunuz ayrılık farkları kadar biz de kendimizden ayrı, daha yüksek varlıkların mevcudiyetini hissediyoruz. Yani ruh âlemi deyince orada oda gibi bir yer var da, herkes orada diye düşünülmesin. Namütenai tabaka tabaka yükselen ve yüksekliklerin ucu bucağı olmayan bir kâinat âlemidir. Fakat ruhanî hayatın haz ve şekilleri dünyanızdakinden daha fazla bizleri birbirimize yaklaştırmaktadır.

Çünkü sizin kıymetlendirmiş olduğunuz iyi cihazlar sizi daima aldatmaktadır. Dünyanız âlemlerin arasında çok aşağılarda bulunan bir küredir. Arzda enkarne olmuş, yaşamakta olan insanların kudret ve kabiliyetleri yüksek âlemlerde bulunan varlıklarınkine nazaran çok küçüktür. Sizin yaşadığınız hayat, buradakilere nispetle kaybolmuş bir çiğ damlası gibidir. Bununla beraber biz de o kadar yükseklerde de-

*Avam: Halk
Motomot: Bire bir, aynı
Muhteviyat: İçerik*

*Taharriyat: Araştırma
Beynelmilel: Uluslararası
Namütenai: Sonsuz*

*İhtiyak: Özlem
Huzme: Demet
Prazente etmek: Sunmak*

ğiliz. Bizim kudretlerimizin ve bilgilerimizin çokluğundan bahsediyorsunuz. Bizler sizlere nazaran böyleyiz. Fakat ben hiçbir şey değilim ve ben hiçbir şey bilmiyorum... Bazı anlarda tabiatın azameti karşısında sizin iştihak ve vecd hâli dediğiniz hâle ben de düşerim. O zaman benim varlığım başka bir hâlden, başka bir âlemden kopup da gelmiş bir nur huzmesine boğulur. O anda güzellik imkânları, fevkalâdelik ve alışmayanların gözlerini kör edici parlaklık, bütün varlığıma yayılır. Bana rehberlerim diyorlar ki, 'Bu hakikî şuuruluğun insanıdır.' İşte ben, ancak kaba maddelerle olan iritibatımı kestiğim zamandan beri bunu oluşturmaktayım. Fakat tekrar ediyorum, bu bile hiçbir şey değil. Kör zekâsıyla insanoğlu kâinatın sonsuz kaynaklarını ne anlayabilir, ne de onların hakikatlerine tahammül gösterebilir."

O celsedeki tebliğ burada bitiyor. Fakat kitapta yazdığına göre ve tasdik de ediyorlar; medyomun kabiliyeti, durumu ve inanışları katıyetle bu sözleri söylemeye müsait değildir. Başka bir celsede Mona, kendisinin Babilli olduğunu ve Mısır'a gelerek 3. Alan Ftes'in zevcesi olduğunu, asıl Babil'deki isminin de Halika olduğunu, Mısırlıların da kendisine Ventiya ismini taktıklarını söylüyor. Başka bir tebliğde Mona, bilahare araya karışan Vola isimindeki bir varlığın (16. celseden sonra oluyor) hüviyetini şu tarihî vakalarla izah ediyor. Celsenin ortasından sonra, başka bir varlık prezente ediliyor. Onun ismi de Vola. Onu şöyle takdim ediyor:

"Suriye'den gelen Mısır ordusu ile kaybedilmiş bir harbin bütün ıstırabını ve ağırlığını üzerinde taşıyan yüzlerce esir arasında Vola da vardır.

O da kendi devrinde yaşamış bir varlık. Bu esirlerin bir kısmı orduda, inşaatlardaydı. Bazıları da vardı ki, bunlar kuvvetli ve kudretli insanlar değillerdi. Bunların ayrıca kıymet ve meziyetleri vardı. Ayrı olarak kıymet ve meziyetleri vardı. Ayrı olarak kıymet ve meziyetleri vardı. İşte, Vola da bunlardan bir tanesiydi. Yolda büyük bir itina ve nezaket gösterilerek getirilmişler.

Vola bir prenesti ve Suriye Kralı'nın kızkardeşinin kızıydı. Çok gençti ve kuzeniyle nişanlıydı. Nişanlısı çok iyi bir muharipti ve firavunun müthiş arzularına itaat etmediği için babası olan Suriye Kralı ile birlikte katledilmişti. Bu yüzden o askerlerden çok korkuyordu ve şimdiye kadar böyle haşin bir hayatla karşılaşmamıştı. Kendisi, firavunun ordusunun kumandanı olan bir zabitanın himayesinde, Mısır askerlerinin sırtlarında taşıdıkları bir çadır içinde hizmetçisi ile getirilmişti. O sıralar firavun hastaydı. Aksi takdirde ben ona yardım edemezdim. Bu yüzden firavun Vola'yı benim himayeme verdi. Ben onu kendi hizmetimde kullanmak istedim. Fakat aynı zamanda kendisinde gördüğüm güzellik, dans bilgisi gibi kabiliyetleri nazarı dikatimi çektiğinden mabedin hizmetini kendisine verdim. Bu mabet Amo Rama'da idi. Orada rakkaslık yapıyordu. Firavun o sıralarda da çok zayıflamıştı. Onun bu hastalığından istifade etmek isteyenler firavunun da düşmanı olan Suriyelilerle birleşerek onu yıkmaya çalıştılar. Ben onların bu plânını, mabedime gönderilmiş olan bir rahipten öğrendim ve bu plânı bozacak tedbirler aldım. Onlar bunu anlamayarak benim himayem altında olan Vola'yı katlettiler."

TARİHSEL KANITLAR

Tüm bu olayların anlatımı, çözümü bir Mısırolog tarafından mümkündür. Suriye'de yapılmış harfler ve isimler incelenerek araştırıldı. İngiltere'de bulunan diğer Mısırologlara da soruldu. Kimse bilmiyordu. Alman Mısırologlara da soruyorlar. Cevap: "Doğrudan doğruya Mısır tarihine ait malûmatımız yok." Fakat Suriye ve Babil'e ait vakalara ait hadiselerin aynen vaki olduğu bildiriliyor ve bu isimdeki firavunlarla harplerin tarihleri ile beraber tespit edilip gönderiliyor. Bütün bu vakaların hakikat oldukları tespit ediliyor.

Şimdi bu celselerin yarısından sonra burada tebliğ vermeye başlıyor. Vola yukarıda da görüldüğü gibi Mısır mabedinde raklar yapan, şarkılar söyleyen birisiydi. Müzisyendi. O

Muharip: Savaşçı
Tafsilat: Ayrıntı

Rakkase: Dansöz
Raks: Dans

Âmil: Etken
İhtiva etmek: İçermek

maksatla tecrübelerinin yapılmasında da âmil olan maksat buydu. İkinci maksat, yani müziyenin tatmin edici bir teklif alması, kitabın yarısından aşağısı tamamıyla müzik ve dansa aitti. Peder yine plâk yöntemiyle musikiyi ve notayı alıyor. Bu kısmını ben doğrudan doğruya musiki mecmuasından alıyorum. Dostum, İstanbul Konservatuar Müdürü Saadettin Arel müzik mecmuası çıkartıyor. Bu musiki mecmuasında, kendisini alâkadar ettiği için kitabın bazı bölümlerinden parçalar alarak 4., 3. ve 5. sayılarında tespit ederek bunu yazmıştır. Arzu edenler oradan da okuyabilirler. Ben de ondan bazı parçalar alıyorum. Bu Saadettin Bey'in tercümesidir. Masamın üstünde "Eski Mısır Konuşuyor" adlı bir kitap var ki, eski Mısır'ın dili ve tarihi hakkında şimdiye kadar hiç bilinmeyen ve spiritizma yoluyla alınan tafsilatı ihtiva ediyor. Eser iki mühendis tarafından yazılmıştır. Biri Mısırolog Holm, öteki musikîşinas "LUT" mühendisleri. Eski Mısır diline ve tarihine dahil ispiritizma celselerinde edindikleri bilgileri ve inandıklarını tespit ettikleri verileri uzun uzadıya yazıyorlar. İki mühendisin ifadesine göre, Rose Mary takma adıyla anılan genç İngiliz kıızı, kuvvetli medyomluk hassasına malikti. Musikîşinas kültürüne rağmen Mısırolog, Mısır diline vakıf değil.

Medyom normal ve sıhhati yerinde bir kızdır. Onunla yapılan ispiritizma celselerinde, Mona isminde bir ruh konuşmaktadır. Bu ruh kendisinin 3600 sene evvel; Babil'deyken Mısır Kralı 3. Amen Amettote ile evlendiğini, Babil'deki adının Halika olduğunu ve Mısır'a geldikten sonra Ventiya ismiyle isimlendirildiğini bildiriyor. Eski Mısır dilinde "Hiç" demek olan "Mona" kelimesi, bu kadının ispiritizma celselerinde takındığı addır.

Tedricen medyomun psişik kudreti arttıkça, "Mona" eski Mısır dilini kullanmaya başlamış ve o kadar çabuk konuşmuş ki, sözlerini kaydetmenin imkânı kalmamış. Bunun üzerine 5-6 hecelik kısa cümlelerle konuşması alınmış. "Mona" ricayı kabul ederek tek kelimelerle işe başlamış ve her celsede kelime sayısını arttırarak, bir tek celsede 66 cümle kaydettirecek de-

receye varmıştır. İki mühendisten Mısırolog olan Holm, eski Mısır dilinin teneffüs şekline sesli ve yarı sesli harflerine dahil birçok şekillerini, uzun bir şekilde liste hazırlatarak celselerden birinde Mona'dan sormaya karar vermiş. Celseden evvel medyom Rose Mary'ye listeyi göstermek istemiş. Lâkin medyom bu isteği reddederek listeye katıyen bakmamış. Celse açılıp da Mısırolog listenin muhteviyatını Mona'ya arz edince, Mona asırlarca evvel ölmüş olan bu dilin gırtlak farklarını, her dilin bir hususiyete ait teknik harflerine, cümle teşkilâtına vs. dahil iki saate yakın izahat verdikten sonra bu celseden ayrılmıştır. Burada canlı bir tarihe şahit oluyoruz. Bunu klâsik psikologların kastettiği şuur nazariyelerinden hiç birisiyle izaha imkân yoktur.

Burada tamamıyla ispiritik bir hadise vardır. Şimdi bu birinci müşahede. İkinci ve son müşahedeye geliyorum. Burada Madam Stewart'ın bizzat yaşadığı ciddi bir vakayı tafsilatıyla nakleden eseri "Namativ", yani "Artık Gözyaşı Yok". Madam aynı zamanda 1936 senesinde, meşhur İtalyan araştırmacılarından ve Paris Metapsişik Enstitüsü'nün şefliğini yapmış. Ernest Bozano tarafından bu kitaptan alınarak, İtalyanca Taharriyatı Ruhiye gazetesinde 1936'da tespit edilmiş. Şimdi burası Ernest Bozano'nun raporudur. Ben bizzat tecrübemle kailim ki, kitabın ismi olan "Artık Gözyaşı Yok" tabiri doğru değildir. Çünkü ben bu kitabın heyecanlı sayfalarını, bir başından öbür başına kadar gözyaşları içinde okudum. Bunun yanı sıra bir başka yönüyle doğrudur. Çünkü bu yaş, bir huzur, bir keder yaşı değildir. Çok acı gülüşler olduğu gibi, çok tatlı gözyaşları da vardır. Sizin aranızda benim gibi gözyaşı dökecek olanlar varsa, işte onların bu ağlayışları tatlı olacaktır. Madam Stewart bu hikâyenin kendisi için ne kadar yırtıcı bir şey olduğunu anlatabilmek için, kitabının birinci bahsinde, "Oğlum ve ben erkeklerin anlayabilmekten çok uzak oldukları anne sevgisini tasvir ediyoruz." diyor. Kendisiyle oğlu arasındaki münasebetlerden bahsediyor.

(Devamı Gelecek Sayıda)

Malik: Sahip

Tedricen: Yavaş yavaş

Kail: İnanmış, akli yatmış

ÖZGÜRLÜK

Halûk HACALOĞLU

DÜNYANIN yaratılışından beri, insanlara uykuda oldukları ve bundan kurtulmaları gerektiği söylenmiştir. Bu gerekliliği anlayabilmek için nispeten uyanmak ya da uyanmaya çalışmak gereklidir. Yoksa uyurgezer ya da uykuda olan bir insan, uykuda olduğunu düşünemez, kabullenemez. Aksi durum olsaydı uyanır veya uyanmaya çalışırdı.

Ruh varlığı özgür bir âlemden, ruhsal âlemden gelip dar ve uykunun ağırlaştığı bir âlemden, yani dünyada doğar. Tüm çevresi uykuda olduğundan, doğal olarak uyku normal bir icap oluyor. Çevre faktörü, eğitim, alışkanlıklar birer baskın tesir hâlinde, çeşitli icaplar adı altında büyük birer etkendirler. Bunlara bir de dünyanın icabı olarak ortaya çıkan dar şuurun kendine has bastırıcı, örtücü, daraltıcı, bunaltıcı tesiri eklenince uyku kaçınılmaz hâle geliyor.

DOĞAL BİR UYKU SÜRECİ NASIL OLUŞUYOR?

İnsanlar çoğu kez aldatılma ile özgürlüklerini kaybederler; bu durumda insanlar başkaları tarafından kandırılmaktan çok kendi kendilerini aldatırlar. "**Zorlama yoktur.**" denmesine rağmen, zorlama ve tehditle yaşamlar sürüp gider. Fakat bundan sonra gelen kuşak, özgürlüğü hiç görmeyip tanımadığından dolayı, uyanmadan hizmet eder ve ondan öncekilerin anlamadan, uykuda yaptıklarını seve seve yerine getirir. Daha ileriye bakmadan doğdukları gibi bir yaşamı sürdürmekle yetinirler ve uyanmayı düşünemediklerinden başka her şeye

"kader" deyip geçiştirirler.

Boyunduruk altında doğup uyanmanın gölgesini bile göremeyen, uyumanın ne kadar ilkel bir durum olduğunu anlayamayan insanların, hoşgörülmeleri ya da bağışlanmaları, insanın kendinden kendine yapacağı kutlu bir uğraştır. **Varlığın doğal özelliği, özgür olmak ve özgür olmayı istemektir. Yani uyanmak isteğinin oluşması ve uyanabilmesidir.**

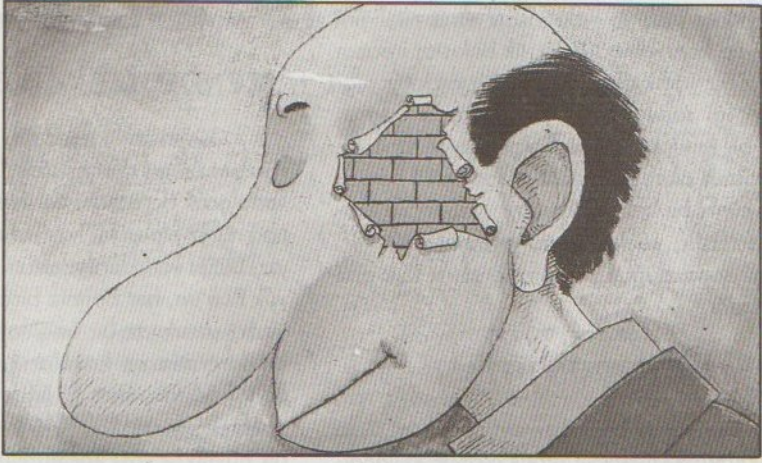
Gönüllü uykunun ilk nedeninin görenekler olduğunu belirtebiliriz. Kulakları ve kuyrukları kesik vahşi atlar, önceleri gemi aزیya alır; fakat daha sonra buna alışırlar. Bir zamanlar eyere saldıırken, daha sonraları yaldızlı koşum takımlarının içinde gururlu ve kibirli bir biçimde dolaşırlar. Ve kendi aralarında da konuşurlar: "Benim efendi böyle, senin efendi şöyle..." diye.

Uykuda olan insanlar da, bu atlar gibi her zaman uykuda olduklarını ve babalarının da kendileri gibi yaşadıklarını söylerler. Söylerler ama bilmeden, anlamadan; hatta ilginçtir uyanıklık kisvesi altında, "Biliyorum ve yapabiliyorum." diye ifade ederler. Böylelikle de game katlanmakla yükümlü tutulduklarını düşünür ve zamanla onları uykuya teşvik eden icapların potasında kendilerinin de erimesine zemin hazırlarlar.

UYANIK DOĞAN İNSANLAR DA VARDIR

Her devirde, diğer insanlardan daha insanî doğmuş bazı kişiler bulunur. Bunlar boyunduruğun ağırlığını hissedip sürekli ondan kurtulmaya çalışırlar; bağımlılığa hiçbir zaman alışamazlar ve doğal ayrıcalıklarını gözetme-

den ve kendilerinden öncekiler ile bunların ilk durumlarını düşünmeden edemezler. Bu tür insanî değerleri fark eden, anlayan aklı evveler kendi yaşamlarını örnek olarak sunmuşlardır. Bunlar kendilerini insanlık uğruna feda etmişler-

dir. Doğal olarak, kesin sağduyulu ve kavrayışlı bir akla sahip bu kişiler, "tüm uyuyan kişilerin" yaptığı gibi ayaklarının ucuna bakmakla yetinmezler; arkalarını ve önlerini gözeterek geçmişte yaşananları, gelecektekileri kestirmek ve şimdikileri değerlendirmek için ortaya koyarlar. Çünkü onlar bugünü yaşarken, ufku da görürler.

Böyle vazifelilerin örnek davranış ve yaşamları insanlığı bu seviyeye kadar götürmüş, hatta sonu bile baştan söylemişlerdir. Devre devre insanlık bu büyük yol göstericilerle nefes almış, yolunu aydınlatmış, zaman zaman da karartmıştır. Altın Çağ'dan, Demir Çağ'a iniş olarak ifade edilen bu kararım ile birlikte özgürlüğün kaybedildiği ve yürekliliğin yok olduğu kesindir. Dünyaya bağlı ve uykuda olan insanlar yaşamda ne canlı, ne de dayanıklı olurlar. Uyanmaya, sanki elleri kolları bağlıymış gibi ve bir alışkanlığı yerine getirircesine uyuşuk bir biçimde karşı çıkarlar. Yürelerinde özgürlük ateşi kaynamaz. **Özgür ve uyanık insanlar arasındaki her kişi, hem kendisi hem de toplumun iyiliği için en iyisini yapmayı arzular.** Oysa uyuyan insanlar, bu şursal cesaretlerinden başka her şeydeki canlılıklarını da yitirirler. Zayıf ve yumuşak olan yürekleri, büyük şeyleri yapabilmekten yoksundur. Her zaman her şeyden bir kötülük

beklemek alışkanlığı (menfilik), enerjilerin ve insan hayatlarının heder olmasına neden olur.

KORKU, ENERJİ HIRSIZIDIR

Kişisel endişe korkusuyla harcanan zihin ve beden enerjilerini, müspet işlere ayırsaydılar; ne güzel işler başarılılabirdi. Korku, olası felâketi karşılayacak önlemleri düşünmekle vakitleri heba edip harcar. Manzara bu olunca da herkes üstüne ölü toprağı serpilmiş gibi, bitli yorganı ile her yerini örtmüş; gel keyfim gel...

Korkuyu yenmek için ilk önce neden korktuğumuzu bilmemiz gerekir. Korktuğumuz şey, henüz oluşmamış ve mevcut olmayan bir şeydir. Yani oluşundan önce zihnimizi kurcalayan ve olasılıkların doğurduğu ürküntü ile bize azap veren hayalî her kötülükle karşı karşıyayızdır.

Görenekler, alışkanlıklar ya da eğitim diye adlandırdığımız kültürel ve çevresel faktör, insanlar üzerinde büyük bir etkiye sahiptir. Bu durum özgürlüğü dışlayan bir biçim aldığı anda, insanların birinci doğalarını yitirmelerine neden olur. Çünkü uyuyanla uyunur.

Bu durumda ortaya çıkan sorun, doğa-

sını yitiren insanın hâlâ insan olma niteliğini koruyup koruyamadığıdır. İlk bakışta, insanın özgür bir varlık olmamayı yeğleyerek uyumayı seçtiği sanılabilir. Oysa, burada insanın yeni bir tanımlamasıyla karşılaşılıyor. Doğasını yitirmiş olmakla birlikte insan, hâlâ özgürdür; çünkü bu kez yozlaşmayı, yabancılaşmayı seçmiştir, seçimi yapan yine kendisidir. Çünkü sonsuzluğun malıdır ve sonsuzluk gibi özgürdür.

ŞEYTANIN İĞVASI

Dünyanın beşeri uyutmak ve gönüllü kulluğu sürdürmek için pratik alanda kullandığı yöntemleri, kurnazlıkları, hileleri şeytanın *iğvası veya Maya'nın (*) yalanları olarak adlandırılmıştır. Eğitim ve alışkanlıkla özgürlüğü unutan ve kul-köleliği benimseyen insanlar, "ağızlarına çalınan iki parmak bal ile" içinde buldukları duruma gönülden bağlanıp, onu kendi arzularıyla sürdürürler.

Çünkü dünyanın tezahür arzuları maddeye dönüktür, geçicidir, rölâtifdir, yalandır. Tepemizde elde pala, insanlığı yola koymaya çalışan bir idareci, yol gösterici devrinde deşiliz. Böyle bir şey yok. O tarihsel görünüm o zaman ve mekânın bir icabıydı. 21. yüzyıl tiranlığın (**), kulluğun deşil; Yeni Çağ'ın; vicdanın, bilginin güneş gibi parladığı, herkesin gerçekten özgür olacağı bir yüzyıldır.

Bu yüzyılda yaşayanlar, varlığın büyük prensiplerini anlayacak ve yaşayacaklardır. Ve bu prensiple yaşayanları da fark edeceklerdir. O zaman efendi-kul ilişkisi mi, yoksa Evrensel Yardımlaşma ve Dayanışma Prensipleri'nin mi gerçekten işlediğinin gerçek şahitleri olacaklardır. Çünkü kimse kimsenin ne efendisi, ne de kuludur. Eğer kulluksa herkes kendi ruhsal plânının kuludur. Efendilikse herkes efendidir. Ayrım, kendini üste koymak, rüchaniyetler peyda etmeye çalışmak, aczin

ve zavallılığın belirtisidir.

KENDİMİZE GÜVENMELİYİZ

Güvensizlik, tereddüt, dengesizlik başarıya set çeken durumlardır. Kararsızlıklardan kurtulacak derecede, derinlikle eşyanın tabiatına nüfuz etmeli ve hakikatin köküne varmalıyız. Bütün varlıkları yaratan ve idare eden Büyük Ruh'un, her birimiz birer parçası olduğumuza sarsılmaz bir imanla inanmalıyız. Hiçbir kuvvetin ne kazaların, ne hastalıkların ilâhî kudretle olan birliğimizden bizi ayırmayacağını düşünürsek, kendimizde mutlak bir güven havası yaratabiliriz. Bu güveni kazandıktan sonra korku kaybolur, kararsızlık ve kaygı yakamızı bırakır, bütün faaliyetlerimiz uyumlu bir tarzda işlemeye başlar. Doğarken sahip olduğumuz haklardan bizi hiçbir kuvvetin yoksun edemeyeceğini, olgunluğa doğru yürümekten hiçbir şeyin bizi alıkoyamayacağını, her ileri adımımızın bizi zafere yaklaştırdığını, her adaletli fiilin, her iyilik tohumunun zamanla çiçek ve meyve vereceğini bilirsek güzel ve verimli işler başarabiliriz.

Vicdanımızdan çıkan bir ses, tesadüfün değersiz ürünleri olmadığımızı bize söylemektedir. Üzüntü ve kaygının hayatımızda zorunlu şeylerden olmadığına içten gelen bir kanaatimiz vardır. Büyük Ruh'un ayrılmaz parçası olduğumuzu, O'nunla bir olduğumuzu, O'nun aynası olduğumuzu, bizim yüksek gayemizle O'nun yüksek gayesi arasında ayrılık olamayacağını bize ihtar eden doğal bir duygumuz vardır.

Tabiat bütün şeylerin bir "Birlik"de toplandığını bize hissettiriyor; bu Birliği bulmaya bizi sevk ediyor. Ona varmanın en iyi yolunun O büyük kuvveti, Birliği anlamaktan ibaret olduğunu anlıyoruz. Bizi bu birliğe muhakkemeden çok bilgi ve anlayış yaklaştıracaktır. ■

(*) *Maya*: Hint terminolojisinde dünya, şeytan, bayal anlamına gelir.

(**) *Tiran*: Acımasız, gaddar, despot.

● Röportaj ● Röportaj ● Röportaj ● Röportaj ● Röportaj ● Röportaj ●

Fırça Yerine Parmaklarını Kullanan Afrikalı Ressam

MAMADOU DJAKHATE

İle Bir Söyleşi

9 Ekim Pazar günü, Caddebostan'daki Kadıköy Kültür ve Sanat Merkezi'nde resimleri sergilenen Mamadou Djakhate ile bir söyleşi yaptık. Ve bu söyleşiyi sizlerle paylaşmak istedik. Önce onu size kısaca tanıtalım:

1938 Tivaouane, Senegal doğumlu olan Mamadou Djakhate, 1956 yılında resim yapmaya başlamış. 1959'da Marsilya'da, 1961'de ise Paris'te tahsilini tamamlamış. 1962'den sonra yaptığı tüm resimlerde, fırça yerine parmaklarını kullanan Mamadou Djakhate'nin Avrupa'da dolaşmadığı ülke kalmamış. 1968'de İsviçre'ye yerleşmiş, ancak 1972'den beri Almanya'da yaşıyor. Almanya'nın Bonn kentinde 1976-1982 yılları arasında Afrika Kültür Derneği'nin Almanya temsilciliğini yürütmüş. Her yıl Avrupa'nın birçok kentinde resimlerini sergiliyor. Türkiye'ye ise ilk kez gelmiş.

Soru: Serginizi gezdik. Resimlerinizi çok beğendik. Özellikle Kozmik Dans, Mikrokozmos-Makrokozmos ve İnsanların Birliği adını verdiğiniz tabloları çok ilginç bulduk. Bize kendinizi tanıtmırsınız?

M.D.: Ben Senegal'de, İslâm olarak doğdum. Her şey, var olan her şey benim ilgi mi çekiyordu. Araştırdım, inceledim. Sonra karar verdim ve kendini tanıma çalışmalarına başladım. Kendimce bir yere gelinceye kadar hep çalıştım. Hepimiz her gün bir şeyler öğrenmeliyiz ve her gün kendimize şu üç soruyu sormalıyız:

1- Ben kimim?

2- Ben niçin buradayım, vazifemi yapıyor muyum?

3- Yarın nereye gideceğim?

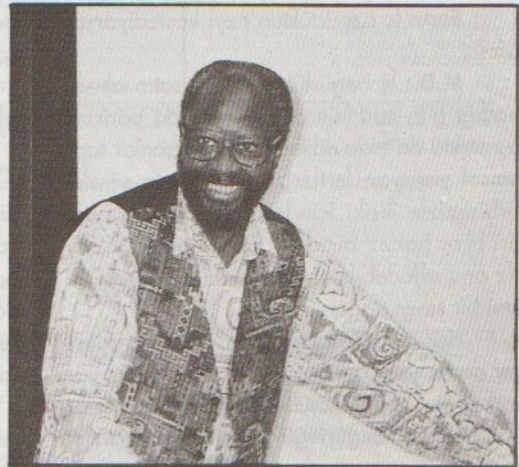
Ancak bu soruların cevaplarının dışardan gelmesini beklemek yerine, iç sesimizi duymayı öğrenmeliyiz.

İşte bütün bu düşüncelerimi diğer insanlara anlatmak, ifade edebilmek için resim yapıyorum. Ben iyi bir konuşmacı değilim, iyi bir yazar da değilim. Kendimi ancak resimlerimle ifade edebildiğim için resim yapıyorum.

Soru: Resimlerinizi farklı bir yöntemle yapıyorsunuz; parmaklarınızı fırça yerine kullanıyorsunuz. Niçin?

M.D.: Dokunarak malzemeyi direkt ilişki kuruyorum. Böylece her rengin farklı titreşimini parmaklarımla hissedebiliyorum; duygularımı, düşüncelerimi daha iyi resme aktarabiliyorum.

Soru: Çok ülke dolaştınız ve dolayısıyla birkaç lisan biliyorsunuz, değil mi?

Ressam MAMADOU DJAKHATE

M.D.: Evet, yedi lisan biliyorum, ama bu bir şey ifade etmez. İnsan beyni zaten bilgisayar sistemi gibidir. Önemli olan, alınan bilgilerin sadece beyne değil, kalbe, içe kaydedilmesidir.

Meselâ, dünyada yüzlerce dil konuşuluyor. Ama hiç biri evrensel değil. Evrensel olan bir tek dil vardır, o da sevgi dilidir. Ancak sevgi dili konuşulmaz, hissedilir.

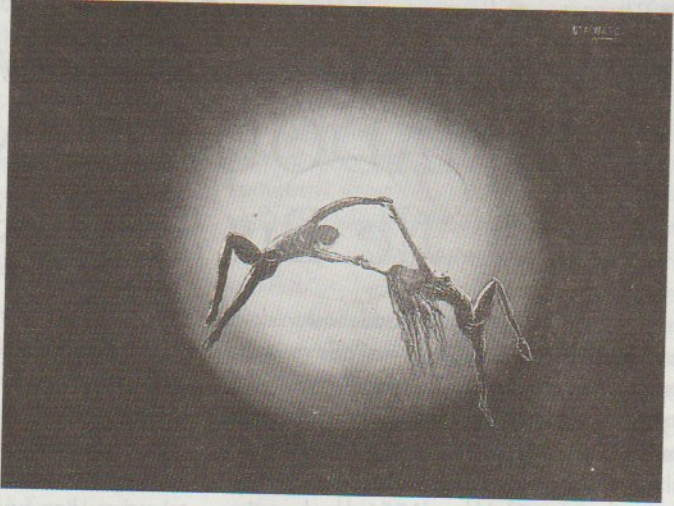
Soru: Sevginin evrenselliği üzerine düşüncelerinizi öğrenebilir miyiz?

M.D.: Sevgi üzerine konuşmak çok zor. Çünkü sevgi üzerine bugüne kadar çok şey yazılmış, çok şey konuşulmuştur. Ama sevgi hep, kadın-erkek sevgisi, çocuk sevgisi, aile sevgisi, komşu sevgisi, ülke sevgisi üzerine işlenmiştir. Gerçek sevgi çok farklıdır. Gerçek sevgi çemberi daha da genişletilmelidir. Ülke sevgisi, dünya sevgisini, evren sevgisini bile aşmalı ve var olan her şeyi kapsamalı, hatta Bir'e varınca kadar her şeyi içine alabilmelidir. İşte bu gerçek sevgidir. Gerçek sevgide kötülük yoktur ve iç özgürlüğümüz için gereklidir.

Soru: İç özgürlükten neyi kastediyorsunuz?

M.D.: İç özgürlük parayla satın alınmadığı gibi caddelerde, sokaklarda pankart taşımakla da elde edilemez. Biz insanlar toplumsal yaşayan fertleriz. Dolayısıyla sürekli birbirimizle ilişkide olmak zorundayız. Biri bize haksız bir davranışta bulunda bile, biz onu affedebilmeliyiz. Çünkü her affedişte yeni bir sevgi doğar.

Her zaman tekrarlarım: İnsanlar şursuz davrandıklarından dolayı hep yanlış yaparlar; kin, nefret, kötülük gibi... İşte bu negatiflikler de iç özgürlüğü engeller, sevgisizlik de...

Ressam M. Djakbate'nin parmaklarıyla yaptığı resimlerinden biri

Soru: Tekrardoğuş hakkında görüşleriniz nelerdir?

M.D.: Tekrardoğuşa tabii ki inanıyorum. Çünkü herkesin farklı bir kendini ifade ediş şekli olduğunu ve bunu uygulamak için yaşadığını düşünüyorum. Herkesin bir vazifesi vardır ve yaşarken bu vazifesini yerine getirir. Zaten tekrardoğuşlarla insanlar farklı kademeleri deneyimlerler. Örneğin, insanlar önce hayvan kademesinde yaşamışlar sonra insanlık kademesine ulaşmışlardır. Bundan sonra varılacak kademeler ise önce ruhsal kademe, daha sonra da tanrısal kademe olacaktır.

Soru: İnsanlığın bugünkü durumunu nasıl yorumluyorsunuz?

M.D.: Olayları iyi ya da kötü olarak isimlendirmek bizim zanlarımızdan kaynaklanıyor. Bize ters gelen her şeye kötü, hoşumuza gidenlereyse iyi diyoruz. Ancak negatif ve pozitif, yani göreceli değerlerimiz olmasaydı, daha iyiyi bulmayı öğrenemezdik. Zaten bir şeyi başkalarına tam olarak anlatabilmek için, o kelimenin karşıtını da birlikte kullanırız.

Dünya üzerinde yeni bir şey yok. Sadece insanların % 90'ı hâlâ uykudalar. Bu yüzden henüz şuurlu hareket etmedikleri için, çok

yanlıklar yapıyorlar. Biz onları da, diğerleri gibi uyandırmalıyız. İnsanlar hep problemlerden şikâyet eder ve çözüm ararlar. Aslında yapacakları tek şey vardır ki, bu da sorun yaratmamayı denemektir.

İnsanın üç gerçek sorunu vardır: Beslenme, barınma ve sağlık. Bunun dışında kalan problemler tamamen insanın kendi yarattığı problemlerdir. Günümüzde tabii ki maddenin de bir değeri, bir çekiciliği var. Ama bizler en azından maddenin çıkırtkanı olmamalıyız.

İnsanlığın bugün en çok ihtiyaç duyduğu şey uyumdur. Hepimiz okyanusun birer damlası gibiyiz. Hepimiz uyumu öğreniyoruz. Ama herkes bunu henüz anlayabilecek noktaya gelmedi. Bütün insanlık o noktaya geldiğinde her şey çok farklı olacak.

Bildiğimiz gibi hepimizin bir dışsal farklılığı var: Küçük-büyük, zengin-fakir, siyah-beyaz gibi... Ama hepimizin kalbi aynı

şekilde çarpıyor, hepimizin ciğerleri aynı şekilde soluyor, üzüntüyü-sevinci hepimiz aynı şekilde hissediyoruz. Çünkü her şey Bir'dir.

Soru: Bu kısa söyleşi için çok teşekkürler. Son olarak sözlerinize eklemek istediğiniz bir şey var mı?

M.D.: Gerçek gerçektir, onu değiştiremezsiniz. Zamanında Galile "dünya dönüyor" dediği için öldürülmüştü. Bugün herkes onun sözlerinin gerçekliğini kabul ediyor. Ya da bir kapı düşünün ve bu kapıyı sırayla çok değişik renklere boyadığımızı varsayalım. Önce kırmızı, sonra sarı, mavi, yeşil... Burada değişen nedir? Sadece renklerdir. Kapı, hep aynı kapıdır.

Tanrı deriz, Allah deriz. Tanrı'ya verilen isim neredeyse dünyadaki insan sayısı kadardır. Bu yüzden dinleri anlatmak da zordur. Tanrı nedir, kimdir? İşte insanlar bunu anlamaya çalışıyorlar, gerçeği öğrenmek istiyorlar. ■

KONFERANSLARIMIZ

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

6 ARALIK	Ruhsal Söyleşiler	Ergün ARIKDAL
13 ARALIK	Sevginin Sonsuz Akışı	Nurettin ERŞOY
20 ARALIK	Sevginin Eğitimdeki Rolü	Aznif ATASEV-Nurgül COŞKUN
27 ARALIK	Sevgi ve Tezahür	Levent KOSOVA-Engin EMİR (İRAD Üyesi)

● GENÇLİK SEMİNERİ (Saat: 14.00-16.00)

3 ARALIK	1-Varıksal İlikeler-I	Halûk ÖZDEN
	2-Varıksal İlikeler-II	Ayhan TOLAYBENK
10 ARALIK	İnsanlığı Birleştiren Gerçekler	Ergün ARIKDAL

Yer: Hasnun Galip Sk. Pembe Çıkmaşı, Zarrif Apt. No:4 D:8 Beyoğlu / İST Tel: (0212) 243 18 14

KADIKÖY BELEDİYESİ KÜLTÜR VE SANAT MERKEZİ

16 ARALIK Gelişim ve Olaylar

Neslihan ALANTAR-Cüneyt ÇİLEKÂR
Yer: Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi
Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL Tel: (0216) 360 90 95

ANKARA

24 ARALIK Duyular Dışı Algılama

Hülya UZUNER
Yer: ARAD-Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği,
Necatibey Cad. No: 72/7 06430 ANKARA Tel: (0312) 229 54 46
Saat: 14.30-16.30

ADANA

6 ARALIK Duyular Dışı İletişim

Fulya AYKAÇ-Levent KOSOVA
Yer: Adana Büyükşehir Belediye Tiyatro Salonu
Saat: 19.30

24 ARALIK Dinlerde Ortak Kavramlar

Ayhan TOLAYBENK
Yer: ADRAD-Adana Ruhsal Araştırmalar Derneği,
Ramazanoğlu Cad. Kuftu Apt. Kat:1 D:2 01130 ADANA Tel: (0322) 454 60 29
Saat: 14.00-16.00

NOT: GİRİŞLER ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Sevgili Ruh ve Madde Okuyucuları,

Hepimizin gözlemlediği gibi, insanlığı ilgilendiren her alanda gelişimin çok hızlandığı bir dönemde yaşıyoruz. Bilgi alışverişinde büyük bir yoğunluk, iletişim teknolojisinde korkunç bir hızlilik ve toplumlar arasında da geniş bir etkileşim var. Doğal olarak bunların sonucunda, kısa süreler içerisinde yapılması gereken işler çığ gibi büyümektedir.

İşte **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfı** adı altında kurulan Vakfımız, ruhsal ihtiyaçları çağa uygun olarak hızla gelişen ve çeşitlenen insanlığa daha kapsamlı hizmet etmek için, üstüne düşen vazifesini yapmaya çalışmaktadır. Bu amaç doğrultusunda, her insanın vazife yapma hakkına sahip olduğunun şuurundaki Vakıf, bu hizmet kervanına herkesin katılabilmesi için imkân tanıma çabası içindedir.

Amaçları arasında; ruhsal konular hakkında telif ve tercüme kitap yayınlamak da bulunan **BİLYAY Vakfı**, Türk okurları için, yurt dışında en çok satan ruhsal, bilimsel, ezoterik ve parapsikolojik kitapları Türkçemize kazandırmak konusunda atılım içindedir. Çeviri işlerini kendi üyeleri arasında paylaştıran Vakıf, tercüme edilecek kitapların çok fazla olması nedeniyle siz sevgili okurlarımızdan, bu hizmete gönüllü katılımlarınızı rica etmektedir. İngilizce, Fransızca, Almanca, İspanyolca ve Rusça çeviri işlerinde, Vakfın amacının gerçekleşmesine gönüllü olarak yardım edebilirsiniz.

Bu konuda gereken bilgileri almak için **BİLYAY Vakfı**'na şahsen ya da telefonla müracaat edebilirsiniz. Telefon ve adresimiz şöyledir:

Tel: (0 212) 243 18 14

Adres: Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmazı, Zarifi Apt. No:4 D:8
Beyoğlu-İST

YENİ ÇIKAN KİTAPLARIMIZ

Franz ALT
Sevgi Tanrısının Eklisi
İSA
Yeni Çağ'ın
İlk İnsanı

BEVAZ KARTAL
**İÇSEL SİRLARA
GİDEN YOL**

Mary LÜTYENS
KRISHNAMURTI
**Değişmek
Zorundayız**
(2. Baskı)

Enid HOFFMAN
**psik.
BECERİLERİNİZİ
GELİŞTİRİNİZ**
(2. Baskı)

Eugen HERRIGEL
**YAY İle
OK ATIŞ
SANATINDA
ZEN**
(2. Baskı)

Dr. Gustave GELEY
**ŞUURALTINDAN
ŞUURA GEÇİŞ**

VE DİĞERLERİ...
(Bkz. Fiyat Listesi-Arka Kapak)

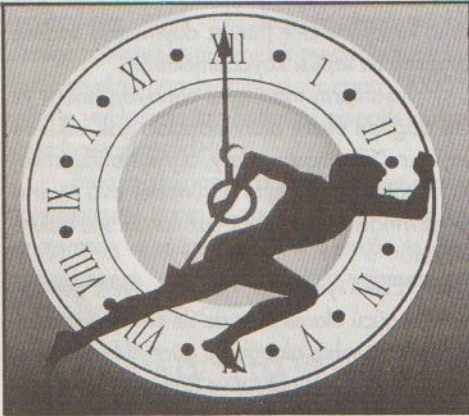
ZAMAN ve MEKÂNA DAİR

Cengiz CEVRE

"İNSAN ömrünün kısalığı zamanı ve yaşadığımız mekânı anlamaya yeter mi?" sorusu herkesin zihnine takılabilir. Anlamak için ise önce hissetmek, sonra da belirli bir anlayışa doğru yönelmek söz konusudur. Zamanı anlamak kolay mı? Zaman, sadece kolumuzdaki saatin gösterdiği midir? Bu saatler olmasaydı hiç zaman olmayacak mıydı? Demek ki zaman, bildiğimiz kronometrik bir olay değildir. O bir "enerjidir".

Dünyaya özgü bir zaman söz konusu mudur, diye düşünebiliriz. Dünyanın kendine özgü bir zamanı vardır. Bu zaman, dünyanın içinde bulunduğu fizik ve psişik zamanı da kapsayan bir zamandır. Yani fizik ve fizik ötesi zaman aslında iç içedir. Fakat biz uyanık olmadığımız ve sezgilerimize uygun yaşayıp davranmadığımız için bunu fark edemiyoruz. Zaman bir "küheylana" benzetilmiştir. Kanatlanıp uçan ve geçen, acayip bir küheylan...

Hepimize arada bir olan bir şey vardır:

Bir yerde bulunurken, otobüste giderken, birisiyle konuşurken ya da bir film seyredirken bir "an" bir anıya, geçmiş bir sahneye veya bir yere gideriz. Sonra da "Ah! Dalmışım." deriz. İşte biz o anda başka bir "zaman" a gidip dönmüşüzdür. Geçmiş zamana dönüş o yaşadığımız "şimdi" de olmuştur. Öyleyse zamanda geriye dönme bizim için olağandır. Fakat zamanın ilerisine ise şimdilik pek yönelememekteyiz. Bu da bizim için hayırlıdır. Çünkü o ileriye kaldıracak güç, kudret ve şuurdan yoksun bulunmaktayız.

Zamanın ayrılmaz yakını olan mekân için neler diyebiliriz? Evler, dükkânlar, kapalı salonlar mı sadece mekânı temsil etmektedir? Şöyle bir düşünelim: Tanıdığımız hiç kimsenin daha önce gitmediği bir yer var. O yerin kendine özgü rengi, şekli, boyutu ve özelliği bulunsun. Küçük ipuçları da versek, o özellikler hakkında "ortak" bir fikrimiz yoksa kimse orayı tanımlayamaz. Hele orası bildiğimiz mekânlardan değilse, orayı "düşünemeyiz" bile. Demek ki mekânla ilgili düşüncemiz bile benzer şura sahip olmaktan kaynaklanıyor. "Enerjinin mekânı" kavramını ise henüz bilmiyoruz ve anlayamıyoruz.

Varlık olarak biz bu yaşam içinde kendimizin farkına vardıkça, yani nasıl bir "enerji" devinimi içinde yaşadığımızı hissettikçe, maddeyi tanıma ve geliştirme konusunu deneyimleyip bilgilendikçe ve kozmik hizmet sürecine şurlu olarak katıldıkça, zamanı ve mekânı daha iyi idrak etmeye doğru kalıcı adımlar atabileceğiz.

Dünyanın güneş sistemiyle, güneş sisteminin Samanyolu galaksisiyle, Samanyolu'nun evrenle olan bağı, kısaca "biz"le evrenin bağlantısını sağlayan "zaman"ı bilmemiz gerekiyor. Yapacağımız şey ise sadece o zamanı beklemek değil, ona uygun tutum ve davranışlara girmek, Varlıksal İlkeler'e uyup, esnek ve uyumlu olup kendimizi ve bütünü geliştirmektir. Zamanı gelince ekinler biçilecektir. Bütünsel tekâmüle hizmet, ruh varlığı olarak en önemli görevlerimizdendir. ■

"KÂİNATI SARAN ŞİFA DALGALARI, RUHSAL ŞİFA"

RUH ve BEDENİN BİR BÜTÜN
OLARAK SAĞLIĞI İÇİN
MERKEZLER AÇILIYOR

(Geçen Sayıdan Devam)

250 DM karşılığında haftasonu seminerleri düzenleyen "sağlık" merkezleri ise daha arınmış hayat felsefesi arayanlar için grup tedavilerine ağırlık vermişlerdir. Düsseldorf'daki Yeni Çağ

merkezinde programın ağırlık noktası Leonhard Orr'un bütünsel sağlık, kişisel gelişme ve spiritüel psikoloji tekniğine dayanmaktadır. Berlin'deki Paradise Nou merkezinde düzenlenen seminerlerin amacı, düşüncelerde ve inanç sistemlerinde sınırlamayı, eski davranış şekillerini terk edip, yaşama sevincini tekrar keşfetmektir.

Ahenk, harmoni ve hayata güvenin, tedavinin sırları olduğunu söyleyen bu yeni tip doktorlar insanın kendi kendisini düşünmesinin zamanı geldiğini, insanı parçalayan akademik anlayıştan vazgeçip, vücut, zihin ve ruhun bütün olduğunu kabul eden tedavi yöntemlerine dönüşmesi gerektiğini savunmaktadırlar.

ŞİFA, ŞAKRALARIN ENERJİYLE BESLENMESİYLE GERÇEKLEŞİR

Şifacıların ileri sürdüğü kapalı sistemin sahne dekorları "küçük molekülü enerji merkezleri", "şakra" denilen enerji muslukları gibi deyimler doktorlar tarafından kuşku ile karşılanmaktadır.

Şifacılığın dayandığı temel; tedavi edenin gönderdiği sırf zihinsel olan enerjinin fiziksele dönüşmesidir ki bunun sistemdeki yanıtı, "radyoelektrik aura" dalgalarıdır. Bu psişik güç

vücudumuzu saran birkaç santimetre kalınlığında bir "ikinci deri" gibidir. Schnelting'e göre bunu da tıbben yetenekli kimseler mavi ışınlar saçan sisten bir tabaka gibi görebilmektedirler.

Şifacı Walliman vücudun tam üstünde görünmeyen bir sis tabakasından bahsetmekte, bu tabakanın ve fizyolojik bedenin kozmik enerjilerle beslendiğini söylemektedir. Bunun için de musluk vazifesi gören deliklerden enerjinin organlara aktarılabilmesi gerekmektedir. Bu deliklerin adı, "Şakra" denilen hayat enerjimizin biriktiği noktalarıdır.

Şifacılar tedavi için bu noktaları kullanmaktadırlar. Çünkü görünmeyen deliklere kramp girip musluklar vazifelerini yapamaz hâle gelebilirler. Böylece gerekli kozmik besinler yerine sinirlilik, güvensizlik ve benzeri birçok hastalığa neden olacak olumsuz enerji vücuda girer.

Tedavi eden kişilerin hassas antenleri şakra denilen bu noktaların titreşimlerini alabilmekte, hasta ile sıhhatli bir kimseyi birbirinden ayırt edebilmektedir. Walliman bunun için hastanın kendisine bile ihtiyaç duymadan sadece fotoğrafı ile teşhisi koyabilmektedir.

İnsanların maddesel olmayan enerji ve şifa dağıtan ellere olan inançları çok eskilere dayanır. "Elini hastaya koy, ağrısı hafiflesin veya hastalığı yok et" gibi düşünceler eski Mısırlılar devrinden kalma tıbbî yazıtlarda bile bulunmuştur.

"Eller" iyileştirici, kutsayıcı, iyilik getirici, bereket gücü olarak İncil'de de yer almaktadır. Bazı ellerin sahip olduğu bu güce tıbbın babası sayılan Yunanlı Hipokrat ve Rönesans devrinde yaşayan Medicus Paracelsus'un "Görünmeyen Hastalıkların Sebebi" adlı kitabında da rastlanır.

ZİHİNSEL TEDAVİ ESKİ KÜLTÜRLERDE DE VARDI

Eski kültürlerde yaygın olan zihinsel tedavinin tekrar doğuşu 1802-1866 yılları arasında yaşayan Amerikalı Phineas Parkhurst Quimby'ye kadar dayanmaktadır. Quimby hastalığı "yanlış inanç ve düşüncenin" bir neticesi olarak Tanrı'yla olan bütünlük ve harmoninin bozulması veya azalması olarak tanımlamaktadır.

New Thought (yeni düşünce) adı altında bir akım başlatan Quimby ve müritleri bütün insanlığın tedavisine inanmışlardır. Günümüzde Yeni Çağ adı altında tekrar canlanan bu akımda bilincin geliştirilmesi, yeni bütünsel bir var olma anlayışı gibi deyimler de kullanılmaktadır.

1956-1982 yılları arasında sözde bilincin Almanya'da büyücülere inananların sayısı yüzde altıdan yüzde on bire yükselmiştir. Almanların yüzde 16'sı tekrardoğuşa, yüzde 24'ü de insanların karakterleriyle burçları arasında bir ilişki olduğuna inanmaktadırlar.

DİNİ İNANÇLARIN AZALMASI İLE BU KONULAR ÖNEM KAZANMAKTADIR

Böyle bir ortamda manyetizm ve zihinsel tedavi gibi fikirler tekrar canlanma olanağı bulmaktadırlar. Aylık tıbbî dergiler piyasanın bu derece canlanmasını yeni bir modadan çok insanların dinî inançlarının azalmasına, 2000'li yılların yaklaşmasının getirdiği gelecek korkusuna bağlamaktadırlar.

Bu aynı zamanda doğal bilimlere dayanan akademik tıbbin insanı vücut ve ruh diye ikiye ayırması ve vücut için her türlü imkânı kullanmasına karşın "ruh" için hiçbir şey yapmamasına verilen sert bir yanıttır.

TELKİNLE TEDAVİ TIPTA REDDEDİLMEKTEDİR

Tıp dergileri, bir tarafta beyaz önlüğün

içindeki suskun doktorun organ tedavisi, diğer tarafta şifacının, duygusal tedavi törenini hak-sız yere bir rekabet içinde görmekteyizler.

El dokundurma veya diğer telkinî sözlerle hastalık belirtilerinden bazılarının yok olması tıpta inkâr edilmemektedir. Bu bir mucizevî durum olmayıp, açıklanabilir sebeplere dayanmaktadır.

Placebo teorisi diye adlandırılan yöntem tıp adamları tarafından da başlangıçtan beri araştırılmıştır. Aniden ve uzun bir ıstırap devresinden sonra psikolojik ve hatta organik acılar yok edilmiş veya azaltılmıştır. Bu durumda beklenmeyen bir iyileşme şu şekilde gelişmektedir:

Uzun süreli kronik ağrıların, anî ve kısa süreli olanlara nazaran daha çok tesir altına alınabileceği bilinmektedir. Şifacıların iftiharla verdiği örneklerden biri, isterik - felç denen ruhî bir şok sonucu, herhangi bir organik sebebi olmadan ortaya çıkan felçtir, ki bu ruhî düşüncü çözen biri çıktığında felçli ayağa kalkıp yürümektedir.

Ruhsal şifacılar insanlara gerçekleştirilmesi zor ümitler dağıtmaktadır. Mucizeye olan sonsuz inançtan istifade ederek kanserden AIDS'e kadar her türlü hastalığın tedavi edilebileceğini ileri sürenler vardır.

Esas problemin hastanın suurdışı iyileşmeye karşı direnmesi olduğudur. Eğer hasta iyileşmek için alışılmamış metotları kabul edip, yardım ederse AIDS'in bile kozmik enerjilerle iyileşebileceğinin iddiası şarlatanlıktan başka hiçbir şey değildir.

Hannover'de yapılan doktora çalışmalarının sonuçlarına göre şifacıya giden hastaların yüzde 80'i aynı zamanda bir tıp doktorunda da tedavi olmakta ama bunu doktordan gizlemektedirler. Dr. Cornelia Herberhold aylık tıp dergilerinden birine "Modern tıp ve Büyücülük çift taraflı parazit olma yolunda elele" diye bir yazı yazmıştır.

Her ne kadar resmî hastalık sigortaları bu üfürükçü doktorların ücretlerini ödemeyi reddediyorlarsa da, özel sigortalardan bazıları tedavisini ispatlayabilirse ödemeyi kabul etmektedir.

GERÇEK ŞİFACILAR SAHTELERİNDEN AYIRT EDİLMELİDİR

Bremen Senato üyesi Profesör Roland Werner tıp dergisinde kaleme aldığı makalede geleneksel şifacıların, şifacı hekimlerin diğerlerinden ayırt edilmesi gerektiğini savunmuştur. Werner senelerce üçüncü dünya ülkelerinde çalışmalarının neticesinde, hayatlarında uyum arayan insanlar için Batı'nın gelişmiş tıbbi ile yerli, geleneksel iyileştirme sistemlerinin işbirliği yapmaları gerektiğini savunmuş ve meslektaşlarının büyük tepkisiyle karşılaşmıştır. Senato üyesi Werner Uzakdoğu'nun tedavi yöntemlerinin sadece adından istifade etmek için gelişigüzel kullanılmaması gerektiğini, Malezya'da veya Hindistan'da biraz bu konuyla ilgilenmiş herkesin Almanya'da bir muayenehane açabileceğini düşünmenin problemler yaratacağını söylemiştir. Bu konuda yanılmadığının bir örneği de son zamanlarda Kassel'deki termallerde 30 şifacının bir sinema salonu kiralayarak 2000 hasta için düzenledikleri terapi seanslarıdır.

dir. Bu seanslarda geçen birkaç konuşma şöyleydi:

Stefanie Merges sakin ve kendinden emin bir ses tonuyla hastaların isimlerini ve şikâyetlerini art arda okuyup "Şimdi onlarla el ele yürüyor ve iyileştiklerini düşünüyoruz." diyordu.

Kanunlara uygun olarak çalışan ve dinî bir grup olan Alman Şifacılar Birliği bile son zamanlarda çok artan bu şarlatanları büyük bir kuşkuyla izlemekte ve onların yaptıklarının Tanrı'dan çok şeytanın arzuları olduğunu ifade etmektedirler.

Berlin'deki Paradise Nou'nun sahibi 26 yaşındaki Simone Sommer dışarıdan birinin bunu anlamasının zorluğunu, bunun "yeniden hayat bulma" gibi bir şey olduğunu ve müşterileri arasında hayat kadınlarından ünlü politikacılara kadar her tür kişi bulunduğunu, bütün yeni akımlarda olduğu gibi bunda da sahtekârlar olabileceğini ifade etmektedir.

Der Spiegel, Nr. 42/1986'dan
Çev: Gülelil GİRAY

YAVRU VATAN'DAN HABERLER

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Metapsişik Araştırmalar Derneği'nin Etkinlikleri Genişliyor...

KKTC Metapsişik Araştırmalar Derneği, Pazar günleri düzenlediği, halka açık konferans ve söyleşilerini, düzenli bir şekilde sürdürürken, Dernek üyelerinden Hasan Yalkın, KKTC'nin tek radyosu olan BRT'de geniş bir dinleyici kitlesine sahip olan GÜNEBAKAN programına konuk olarak metapsişik konularda bilgi verdi...

Ayrıca, BRT'de her Pazar saat 19.30'da, Şule Denker tarafından hazırlanan ve içeriği tamamen metapsişik konular olan "Işıklar Ülkesi" adlı bir program yayınlanmaktadır.

Öte yandan, KKTC MAD tarafından, KKTC'de bulunan üniversitelerde konferans verebilme çalışmalarına da başlanmıştır.

KKTC METAPŞİŞİK ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● PAZAR KONFERANSLARI (Saat:14.00-15.30)

4 ARALIK	Hayatın Amacı Cavidan BOYACIOĞLU
11 ARALIK	Rüyaların Önemi Hasan YALKIN BOYACIOĞLU
18 ARALIK	Tekrardoğuş Muharrem GÖK
25 ARALIK	Değişim ve Değişim Korkusu Hasan YALKIN BOYACIOĞLU-Muharrem GÖK

Yer: KKTC Metapsişik Araştırmalar Derneği, Hürriyet Cad. No:27 GİRNE
Tel: 81 52205

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

BUĞDAYIN ÖYKÜSÜ

Gündüz ÖĞÜT

*Bir küçük buğday tohumu.
Attılar seni tarlaya,
Düştün toprağa.
İlkten ürktün korktun karanlıktan, yalnızlıktan.
Sonra bir sabah baktın karanlık bitmiş
Her yan ışıl ışıl.
Önce güneşi gördün,
Tüm korkuların yok olup gitti.
Sonra çevrene baktın,
Yalnızlığın kayboldu.
Her yanın, evet her yanın kardeşlerle doldu.
İlken onları kıskandın,
Boylanınca daba yukarları göreceğini sandın.
Ama sonra anladın...
Tüm kardeşlerinle birlikte boylandın.
Uzadın uzadın.
Kardeşlerinle birlikte salınmaya başladın.
Sonra sararmaya başladın.
Her gün daba çok sarardın.
Alev alev yanmaya başladın.
Sarardıkça anladın.
Kendini basata hazırladın.
Hasat vakti geldiğinde tüm kardeşlerinle karıştın.
Kucaklaştın.
Ama çektiğin ıstırap bitmedi.
Bu kucaklaşma sana yetmedi.
İstedin ki daba da küçüleyim,
Eriyeyim.
Hadi dedin değirmene gideyim.
Kendimi değirmencinin ellerine vereyim.
Teslim ettin kendini.
Cesur ve kararlıca değirmencinin ellerine.*

TEKRARDOĞUŞ

Mike MADIAS &
Ellen Kay HILDRETH
Çev: Cengiz CEVRE

BİR DEFADAN DAHA FAZLA MI YAŞARIZ?

TEKRARDOĞUŞ gibi bir şey var mı bilmiyorum. Fakat bir psikoterapist olarak, hasta "önceki yaşam"dan gelen bir malzemeyi sunuyorsa, onu geçerli kabul ederim. Birbirini takip eden hayatlar yaşadığımızı ilişkin olguyla ilk karşılaşmam, 25 yıl önce üniversitede henüz öğrenciyken olmuştur.

Psikoloji Profesörü Dr. Joanne Logan ve eşi olan değerli sanatçı ve bursiyer Henry ile birlikte oturuyordum.

California Üniversitesi kampüsünün yakınındaki Berkeley'de yaşıyor ve birlikte çalışıyoruz. Hafızanın sınırlarını sınamak için ipnoz kullanarak deneyler yapıyorduk. Hatırlayabildiğimiz en eski tecrübeler neler olabiliyordu?

İpnoz kullanmadan, beş yaşında ana okulundaki ilk günümüzü ve ondan öncekini ancak hatırlayabiliyorduk.

Süje ister doktor, ister sanatçı olsun, isterse ben olayım, celseyi "terapist" olarak kim sürdürürse sürdürsün sonuç aynıydı.

Süjede hafif bir ipnotik trans elde edildiğinde, zihin bol miktarda eski malzemeye ulaşabilmekteydi. Süje veya ipnotizör kim olursa olsun bu gerçekleşiyordu. Bu yeni bir olgu değil. İpnoz kullanıldığında zihnin, daha derin ve daha belirgin olarak geçmişe uzanma yeteneğine regresyon denir.

Saatlerce çalışmadan sonra, üçümüz arasında Henry, en başarılı ipnoz süjesiydi ve ben ipnotizör olduğumda o en iyi karşılığı vermekteydi. Çalışmamız, celseleri teybe kaydeden ekip üyemiz Dr. Logan'la devam etti. Henry süjeydi ve ben de ipnotizördüm.

ÖNCEKİ HAYATI HATIRLAMA

İlk celselerde Henry çocukluğunu hatırladı. Doğumu hatırlayamadı. Tahminlerimize göre, ipnoz ilk doğum gününe kadar uzanıyordu.

İpnozcu, süjeyi zaman içinde ileri geri hareket ettirecek şöyle emirler verir: "Şu tarihe git" veya "şu yıla git" veya "..... deneylediğim zamandan önceye git".

Bir akşam, Dr. Logan ve ben, yeni bir şey denemeye karar verdik. Süje, ipnoz edildiğinde, yüksek derecede bir otonomi (kendini yönetme) sürdürmektedir. Süjeler, eski devirlerin vampir filmlerindeki gibi emirlere uymazlar. Onaylamadığı bir emir veril-

diğinde Henry, "Kusura bakmayın, onu yapmam" diye yanıtlıyordu.

Dr. Logan, benden, Henry'yi ilk çocukluk dönemine göndermemi ve ona özel bir emir vermemi istedi.

Celseye başladık. İlk birkaç dakika içinde Henry 7 aylıkken meydana geldiğini söylediği bir olayı anlatmaya başladı.

"Çok iyi Henry" dedim. "Şimdi 5 yıl öncesine gitmeni istiyorum." Henry "Peki" dedi.

"Teşekkür ederim Henry. Söyle bana neredesin?" "Yataktayım ve çok hastayım."

Farklı bir sesle, yumuşak ve yorgun olarak konuştu. Nefes alması zorlaştı. Çevresindekilerden şimdiki zamanda söz etti. Hasta odası, dostları ve ailesi tarafından terk edilme. Artık ona Henry diye seslenmedim. Çünkü Henry'nin orada olmadığını hissettim. Bana susadığını söyledi. Bu noktada ne yapmam gerektiğinden emin değildim. Su içmesi dostumu transtan çıkarır mıydı? Bunun sonuçlarından emin olmadığımından birkaç sorumu yanıtladıktan sonra ona su getireceğimi söyledim.

"Kaç yaşındasın?" diye sordum.

"Bugün doğum günüm."

"Nice yıllara. Kaç yaşındasın?"

"72 yaşındayım."

"Teşekkür ederim. Adın ne?"

"George Alonzo."

O celse daha fazla sürmedi. Süje veya doktordan çok, ipnozcinun yararına sona erdirildi.

Öldüğümüzde hayatın son bulmadığı ihtimali beni sarstı. Tüm eğitimim ölümün son olduğuna beni inandırmıştı. Hayatların çokluğuna inanma pek tutulmuyordu. Herkes bu tür fikirleri ifade eden kişileri tuhaf diye niteliyordu.

Fakat bir şey oldu ve George Alonzo'dan ayrıntıları alacağımı hissettim. Bunları da California Üniversitesi kütüphanesinde doğrulayabildim.

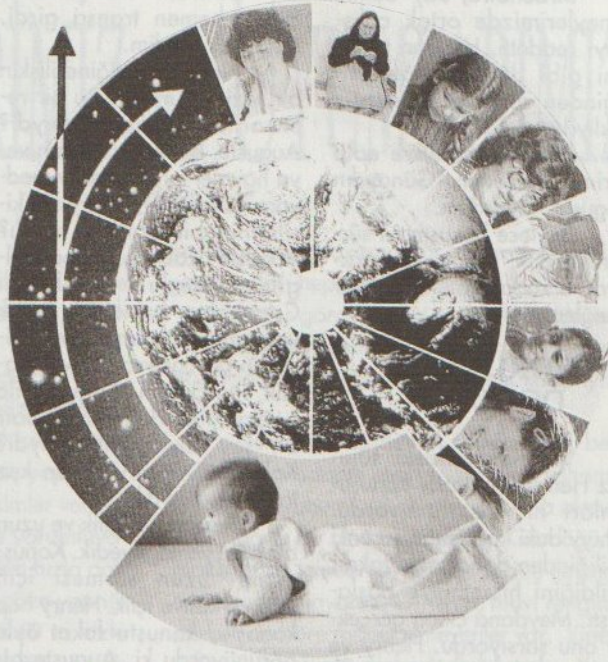
Ne yazık ki Bay Alonzo, 1869-1946 yılları arasında yaşamış bir İngiliz çiftçisi olup California Üniversitesi kayıtlarına geçebilecek türde bir yaşam sürdürmemişti. Alonzo az konuşan bir insandı. Bu nedenle onunla ilgili doğrulanabilir ayrıntılar edinmek güçtür.

BAŞKA YAŞAM

1869'dan öncesi bir yaşamı araştırmaya karar verdik ve bir tane bulduk. Arkadaşlarının "Snug" dediği, isimsiz bir sokak çocuğuydu bu. 1850'lerin sonlarından 1860'ların sonlarına kadar yaşamıştı. Snug'un farklı bir sesi vardı ve duruşu daha değişikti.

Süjemiz iki ölümü tekrar deneyimlemiş (Alonzo'nun ve Snug'ın) olduğu için kendi doğumunu daha kolaylıkla hatırlıyordu. Diğer iki kişiliğinin doğumlarını da deneyimlemek istedi ve biz de devam ettik.

Çok güzel bir tecrübe oldu. Fakat Dr. Logan'ın işaret ettiği gibi, bu celselerde

Her varlık hayat plânı gereği tekrar tekrar doğar...

tekrardoğuşu destekleyen çok az şey vardı.

DOĞRULANABİLİR ENKARNASYON

Auguste Comte'un yaşamıyla karşılaştığımız celseden sonra, her şey değişti. İsadore Auguste Marie Francois Xavier Comte, 1788'de Fransa'da bir köyde doğmuştu. 16 yaşında, akademiye girmek için, Montpellier'den Paris'e gitti. Parlak bir öğrenciydi ve 18. yaşgününden sonra matematik öğretmeye başlamıştı.

"Sosyolojinin Babası" olarak adlandırılmasına rağmen, daha çok, mantıksal pozitiftçilik denilen felsefe sistemini geliştirmesiyle tanınmaktadır.

Ona göre, insan görüşlerinin nedenlerini ve açıklamalarını araştırmaya takılmamalıdır. Bir insanın yapabileceği en önemli şey, gözlemlenebilir çalışmadır.

Pek bilinmese de çalışmaları ve yaşamı, California Üniversitesi kütüphanesinde doğrulanabilecek türdendi.

Dr. Logan ve ben, Comte'un yaşamını, arkadaşlarını, oturduğu yerleri ve öteki verileri araştırdık. Bundan bir dizi hedef bilgi yazdık. Bunlar, Comte'un sadece yakınlarının bileceği değersiz şeylerdi. Bu hedef olaylardan fazlasını süjemiz celsede elde edebilirdi. Böylece gerçek bir olguya ilgili daha fazla kesinlik elde edebilirdik. Sonuç mükemmel olmasa da başarımız %70'in üstündeydi.

Birdenbire, Bay Comte deneylerimizde ortak çalışmayı reddetti. Hayvan terbiyesi gibi dürtülüp iğnelendiğinden söz etti. Kuşkusuz haklıydı.

Henry'yi ipnotize edip derin transtayken "Günaydın Auguste" diyordum.

Böylece konuşmayı sürdürüyorduk. Çekici ve şakacıydı, arkadaş gibi konuşuyor ve eğleniyorduk.

SORUNLAR DOĞUYOR

İpnotize hâldeki süjemiz Henry celselerde konuşulanları hiç hatırlamıyordu. 19. yy'daki kişiliğinin, şu anki kişiliğinden daha fazla takdir edildiğini hissetmeye başlamıştı. Meydana çıkan gerçekler onu sarsıyordu. Henry ve Joanne'in ilişkisinde gerginlik oldu. Konuk olmam pek iyi karşılanmıyordu. Böylesi deneyleri daha fazla sürdürmeyeceğimiz apaçık belli olmuştu.

Celselere biraz ara verdik.

Sonraki ilk celsede, Henry hemen transa girdi. Auguste'yi istedim.

Ne olup bittiğine ilişkin bir fikri var mıydı? Bu bir reenkarnasyon kanıtı mıydı? Auguste, bedensiz bir ruh veya hayalet miydi, Henry medyum muydum? O, Henry'nin kişiliğinin bir parçası mıydı? Auguste uzaktı, bilmiyor ve ilgilenmiyordu. Ayrılırken Comte'dan bana bir iyilik yapmasını istedim. Mevcut kişiliğin parçasıysa, Henry olarak, gerçekten Auguste ile bağlantı kurduğumuza dair bir şey söyleyebilir miydi? Kabul etti. Henry'yi son kez transtan çıkardık.

Restorana gittik ve uzun bir öğle yemeği yedik. Konuşmanın uzun sürmesi için epeyce kahve içtik. Henry hep konuştu, konuştu fakat öyle görünüyordu ki, Auguste bir tek kelime bile söylememişti.

SON KANIT

Farklı bir mantal fenomen bulduğumuzla ilgili düş kırıklığını sonunda ifade et-

tim. Onun ne olduğu veya neden olduğu ile ilgili hiçbir fikrimiz yoktu.

Henry bana döndü ve şöyle dedi: "Felsefi araştırmanın en yüksek basamağında, insan düşünceleri gözlemlenen fenomenlerin nedenlerine veya kategoriye ilgi göstermez; sadece gözler."

Bu resmî konuşma, Henry'nin daha önce benimle konuştuklarına hiç benzemiyordu. Daha da önemlisi, bunun mantıksal pozitivizm'in, yani Comte'un felsefe sisteminin merkezî doktrini olduğunu anladım. "Teşekkürler Auguste" diye düşündüm. Eğer telepati diye bir şey varsa, 19. yy Fransız matematikçisi bu mesajı almıştır.

Berkeley'deki deneylerimiz bitmişti. Kuşkusuz, bu denemelerde bilimsel tutuculuk hiç gösterilmedi. Bir şeyin peşinden gitmiş, fakat başka bir şeyin ışığını yakalamıştık: Ölümünden sonra yaşam olasılığı.

(Kaynak: FATE, Mart 1993)

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.00-20.30)

6 ARALIK	Fizik Medyomluk ve Telekinezi	Elvan ÖĞÜT
13 ARALIK	Gizli Öğreticilik	Engin EMİR
20 ARALIK	Küresel Anlayış Nasıl Gelişir?	Cengiz CEVRE
27 ARALIK	Enkarnasyonun Çeşitliliği ve İmkânların Değerlendirilmesi	Kenan YILMAZ

Yer: İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği, Kıbrıs Şehitleri Cad. 1452 Sok. No:7
Kat: 2 D:2 Alsancak/İZMİR Tel: (0232) 464 00 17

TÜRK AMERİKAN DERNEĞİ

3 ARALIK Modern Bilim ve Ruhsallık Kenan YILMAZ-Cengiz CEVRE

Yer: Türk Amerikan Derneği Alsancak/İZMİR
Saat: 14.30-16.30

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

GERİLİMLERİMİZ ve UYUMLARIMIZ

* Nurgül COŞKUN *

GERİLİM nedir?
Hepimizin bildiği gibi, duyu ve duygulara yapılan basınca, **GERİLİM** diyoruz.
Neler Bize Basınç Yapar?
Her şey... Gördüğümüz görmedi-

ğimiz, işittiğimiz işitmediğimiz, hissettiğimiz hissetmediğimiz her şey bize basınç yapar.

Bizler bu basınçlara çeşitli isimler veriyoruz. Bu basınçları çeşitli şekillerde yorumluyoruz. Örneğin, saniyede 300.000 km hızla dalga hareketi yapan bir parçacığın göze yaptığı basınca **IŞIK** diyoruz. Saniyede 340 m hızla dalga hareketi yapan havanın kulağa yaptığı basınca **SES** diyoruz. Varlıkların meydana getirdiği olgu ve olayların bizde yarattığı etkiye, yaptığı basınca **DUYGU-HİS** diyoruz.

Görme, işitme, hissetme gibi hem etki eden ve hem de etki edilen durumlar, karşılıklı etkileşme, yani karşılıklı basınç oluştururlar.

Beyaz ışığın bize yaptığı basıncın içinde sarı, mavi, kırmızı renklerle anılan ve algılanan ışık ışınları vardır. Bunları görebiliyoruz. Aynı ışığın içinde göremediğimiz renklere sahip ışınlar da vardır. Morötesi ışınlar gibi... Gözümüzle göremediğimiz bu ışınlara yok diyemeyiz. Yok farz edemeyiz. Çünkü onların varlığının etkilerini biliyoruz; hatta onları kullanıyoruz. Ayrıca onları görmemizi sağlayacak araçlar olduğu gibi, gören varlıkların da olduğunu biliyoruz.

Bu ışınlara örnek olarak röntgen ışınlarını verebiliriz. Bunları hepimiz biliyoruz. Bizim duymadığımız sesleri duyan varlıkları bildiğimiz gibi.

İnsan kulağının işitme frekansları bellidir. İnsan ancak o aralıktaki frekansları duyabiliyor. Halbuki hayvanlar, genellikle insan kulağının

ses olarak algılayamadığı frekansları da işitiyor. Bunları hepimiz biliyoruz.

Bizler gördüğümüz renklerle, ışıklarla ya da işittiğimiz seslerle ilgileniyoruz. Yani yapılan basınçların gördüğünüz, işittiğimiz kadarıyla ilgiliyiz.

Demek ki kendimizi sınırlamışız, belirli frekanslara adapte etmişiz. Tecrübe sahamızı, konsantrasyonumuza göre sınır altına almışız.

Şöyle bir durum daha var: Gördüğümüz renklerin de içinden ayrıca bir seçme ile kendimizi sınırlandırıyoruz. Örneğin, mavi rengin dışındaki renklere rağbet etmeyenler var. Yine diyelim ki ses olarak arabesk dinleyecek... Kendimize, basınç alanı olarak seçtiğimiz sınırlamadır, bunlar.

Duyularımız için olan bu durum, duygularımız için de geçerlidir. İstirap-mutluluk duygularının ikilemi içinde kendimizi sınırlamışız. Adeta hapsedmişiz. Olayların bizim duygularımıza yaptığı basıncın durumu ya ıstırap ya da mutluluk şeklinde oluyor. Yani olayların bizde yaptığı etki, hoşumuza giderse sevinç, neşe şeklinde görünüyor; eğer hoşumuza gitmezse sıkıntı, acı, keder şeklinde görünüyor.

Halbuki olayın kendinden direkt olarak böyle bir etki gelmez. Olayın kendisinde böyle bir etki yoktur. Bize göre öyledir. Biz olayı nasıl yorumlarsak etkisi odur. Birimiz için sevindirici olan bir olay ya da olgu, başka birimiz için pekâlâ üzücü olabiliyor.

Peki neden bu böyle? Bir olay aynı anda bir kişi için hem sevindirici, başka biri için üzücü nasıl olabiliyor? Ya da başka biri için hiçbir şey ifade etmiyor? Olay bizleri ilgilendiriyorsa ve beklentimize uygunsa **sevindirici**, beklentimize uygun değilse **üzücü** olarak nitelendirilir. Eğer

olayla ilgilenmiyorsak ya da bizi ilgilendirmiyorsa, bizim için hiçbir anlam ifade etmez. Üzüntü ya da sevinç duymamız, ilgi alanımızda olan olaya duyarsız değil, hassas olduğumuzu gösteriyor. Bu da duyarsız değiliz, faal hâldeyiz demek oluyor.

GERİLİMİN NEDENLERİ NELERDİR?

Her şey gerilim nedeni olabilir. Gerek dışımızdan, gerekse içimizden gelen her etki gerilim nedeni olabilir. Örneğin, sabah kahvaltısındaki bir yudum soğuk çay, amiriniz tarafından işinizin eleştirilmesi vs.

Bunlar, bize dışarıdan gelen basınçlar neticesi oluşan gerilimlerdir.

Bir de içimizdeki etki edenin meydana getirdiği gerilimler var. Örneğin, bir işi yanlış yaptığımızda oluşan vicdan etkisi, doğruyu idrak edebilmek için meydana gelen etki vs.

Olaydan meydana gelen basıncı biz ne kadar tolere edebiliyorsak, o kadar denge hâlindeyizdir. Yani dışarıdan ve içeriden yapılan basınçlara tahammülümüz yüksek ise olayın etkisini tolere etmemiz iyi seviyededir.

Olayın etkisine, basıncına tahammül edemiyorsak, ki bu kaldıramıyoruz demektir, dış etkiyi dengeye getirecek bir iç etki oluşturamıyoruz demektir.

Dışarıdan gelen etkilere karşı ne kadar hassas, ne kadar duyarlıysak, bizde ne kadar yankılanıyorsa, o basıncı, yani o olayı tanıma-ya çalışıyoruz demektir. Başka bir deyişle, esniyoruz demektir.

Gerek bizim tarafımızdan yapılan etkiler, yani tahammül etmek, yorumlamak, farkında olmak gibi etkiler; gerekse bize dışarıdan yapılan etkiler, basınçlar birer tanıma, tanışma, **uyum** sağlama süreçleridir.

İç ve dış etkiler dengeye gelince, olaya uyum sağlanmış olunur. Böylece gerilim şiddeti âdeta sıfırlanır.

Niçin başımıza gelen olayları hemen tolere edemiyoruz? Yani iç ve dış gerilimleri he-

men dengeye getiremiyoruz? **Beklentilerimiz** yüzünden.

Hep haz duyduğumuz ya da duyacağı-mızı sandığımız şeyleri bekliyoruz. Rahatı arzuluyor, rahatı bekliyoruz.

Onun için, eğer bir olay beklediğimizizin aksi bir sonuç ortaya koyarsa; olayın getirdiği bilgiyi almada, yani etkiyi kabul etmede zorlanıyoruz. Çünkü beklediğimiz neyse ona saptanmışız, bir türlü çıkamıyoruz. Ya da çıkmakta çok zorlanıyoruz, güçlük çekiyoruz.

"İstesem de istemesem de şöyle bir olayla yüz yüzeyim. Şöyle bir sonuç bekliyordum, ama şöyle bir netice çıktı. Değiştirmek de mümkün değil. O hâlde ne yapmalı?" demeye başladık mı, artık olayın getirdiği tesirlere, basınca uyum, olayın varlığının gerçekliğini kabule başlamışız demektir. Bu ilk adımdır. Sonraki adım gönül-süzce de olsa olayın ne demek istediğine yönelmektir. "Tamam. Bu olay benden şöyle yapmamı bekliyor. Ne yapalım, bir deneyelim." Denedikten sonra, "Anladım. Gerçekten bu sonuç benim için en uygunmuş." demeye başlarız.

BEKLENTİLERİN ENGELLİYİCİ ROLÜ

Beklenti demek, haz ve elem ikilisi içinde kalmak demektir. Beklediğimizden farklı bir şeyle karşılaşmak, olayı kabullenememeyi de beraberinde taşır. Duygularımıza yapılan basınç böylece artar. Çünkü "Ben böyle bir sonuç değil, şöyle bir sonuç istiyorum." deyip sonucu değiştirmeye çalışırız. Bu da ek bir gerilim demektir. Yani kırılan bardağı yapıştırıp, pozitif olarak beklediğimiz sonucu vermeye çalışmak demektir bu. Halbuki bardağın kırıldığını kabul etmek gerekir. "Evet çok ihtiyacımız vardı o bardağa ama kırıldı. Ne yapalım? Yerine yenisini alalım." Bu bir iç gerilim yaratmaya çalışıp, durumu kabullenmek, bilgi ve görgü artırımı, tatbika-tı içindir. Yani biz tadına baktığımız, deneyimlediğimiz şey hakkında bilgi sahibi olabiliriz.

"Bilmediğim şeyi yemem." demek direnç-tir. Çünkü normal hâlde "Nasıl bir tadı var?" diye

merak edilmesi gerekir. Merak, öğrenme isteği demektir. Öğrenmeyi istemiyor. Gerekçe olarak da "Daha önce bilmediğim bir şey yemiştim, karnım ağrıdı..." diyor. Artık karnı ağrıdı diye, acı, ıstırap çekti diye bir daha bilmediği şeyi yemeyecek. O acı çektiği anıyla idare etmeye çalışacaktır. Halbuki bilmediği şeyi yemeyi reddetmekten çok, bir dahaki sefer için önlem almaya çalışabilirdi. "Bu nasıl bir şeydir ki karnımı ağrıttı? Ne var bunda? Acaba bende mi bir şey vardı?" diye bir araştırmaya girişebilirdi. Sonraki tecrübeleri için sağlıklı bir tedbir olurdu. Yani bilgiyle hareket ederdi. **İlk tecrübesi olumlu bir ölçü olurdu. Direnç değil.**

Hayat içerisinde genellikle böyle davranıyoruz. Bir önceki tecrübemizin sonucunu değiştiren koşullara göre yeniden düzenlemeyip, anıyı aynen bugün yaşamak istiyoruz. Yani geçmişini çekip bugüne taşımak, getirmek istiyoruz.

Tabiatta hiçbir şey aynı kalmaz. Geçmişini de bugüne taşıyamayız. Her şey, hep hareket hâlinindedir. Değişim, gelişim hâlinindedir. Her şey bizim fark edemediğimiz, göremediğimiz bir şekilde bir değişim içerisinde.

Aslında yaşadığımız olaylar hep aynıdır. Sanki dış çizgi olarak bize farklıymış gibi gelir ama değildir.

Birlik ilkesiyle açıklayalım: Bir yerde değişen tek bir şey olsa bile, o değişen şey diğerlerini de harekete geçirerek değişimlerine neden olur.

Olayların bize, değişmiyormuş gibi gelmesinin nedeni nedir o hâlde?

Çünkü biz niceliğe bakıyoruz. Yani kabukla ilgileniyoruz. "Falan yerde yine bir savaş çıktı." deriz. O savaş diğerlerinden farklıdır. Çünkü her seferinde yaşanan hâller, gerilimler farklıdır.

Evet, görünüşte her savaş birbirine benzer: Ölüler vardır, ıstırap vardır, yıkım vardır. Ama öz de öyle değildir. Tekrarlanan şey sadece savaşın adıdır. Ölenler başka, ıstıraplar başka, yıkımlar başka, zaman başka. O savaşa herkesin yüklediği anlam başka. 6 milyar insan, 6 milyar anlam.

Savaş adıyla, enflasyon adıyla, açlık

adıyla, hastalık adıyla vb. var olan yoğun baskı şeklindeki her türlü baskı, dünyanın etkisidir. Bunlara karşı gösterilen tepkiler de varlığın etkisidir. Dünyanın yaptığı her türlü baskı, varlığı faal hâlde tutabilmek içindir. Faal hâlde olan varlık, kendi asıl ihtiyaçların karşılayabilir.

Yoğun yaşanan baskıların, gerilimlerin nedeni kendi ihtiyaçlarımızı karşılamamız içindir.

Örneğin, fizik plâna uygun olarak yapılan faaliyetlerin ardında ruhsal faaliyet vardır.

Yemek yapan bir kadını düşünün.

Ne fark var? Bir meslek faaliyeti görünürde ama ya içsel faaliyete ne demeli? Bu faaliyet esasında varlığın kendiyile olan **içsel çalışması** için bir **nedenidir**. Varlığın **güçlenmesi** için bir vesiledir.

Her türlü faaliyet, esneme ve uyum yapma, yani ilke tatbikatıdır. Başımıza gelen ya da önümüze çıkan her olay, her olgu esnekliğimizi artırarak, uyum yaşama kabiliyetimizi geliştirmek içindir. Olayı savuşturmak, olaya arkamızı dönmek, görmemezlikten gelmek **direnmek** demektir.

Dirençler, tahammülsüzlükle paraleldir. Varlık, tahammülünü geliştirebilmek için, dirençlerinin farkına varmak durumundadır. Eğer şuurlu bir şekilde, rızayla tahammülünü, dayanma gücünü artırmıyorsa, bu defa şoklara başvurur. Şoklar, varlığın özünde meydana getirdiği yankılarla farkındalığın artmasını, dirençlerin azalmasını sağlamak içindir.

Farkındalığın artması demek, haz-elem, mutluluk-ıstırap ikileminden çıkmak, olayı çıplak olarak görmeye doğru gitmektir.

Çünkü artık, bir olayın aslında ne mutluluk, ne de ıstırap vermek için olmadığını, oluşmadığını, sadece ilkeleri uygulamak, varoluşa katılmanın sebebi-sonucu olarak meydana geldiğini biliriz.

Yani aslında, yoğun yaşanan gerilimlerin amacı her türlü baskıya uyum sağlamaktır. ■

ARA UYUMLARDAN EN BÜYÜK ORTAK ALANA DOĞRU...

Derleyen: Selman GERÇEKSEVER

İçsel "BİR"liğin oluşturulması ve neşriyatın devamlı olarak "pozitif", "berrak" ve "net" hâle getirilmesi...

INSANLIK olarak YÜCE IŞIK BİLGİ ile uyum sağlama ve onunla **ortak alan** kurma gayreti içindeyiz. İnsanlık olarak yenilenmemiz ve (dünya çapında) evrenleşmemiz bu uyuma ve "BİR" olan ile **ortak alan** kuracak düzeye gelmemize bağlıdır. Dünya plânıyla birlikte tekâmül sıçramasını "BİR"in **ortak alanıyla** bir olmak suretiyle gerçekleştireceğiz.

Bu evrensel uyuma ve "YENİ İNSAN" olmaya doğru adım adım ilerlerken yapacağımız belli **ara uyumlar** şunlardır:

- Devre sonu ("BİR" olanın) zamanına uyum sağlamak,
- Sevgi enerjisini bünyemizden daha çok geçirebilir hâle gelmek,
- Safiyetimizi ve onu oluşturan nitelikleri muhafaza etmek,
- Yaşadığımız haletleri gitgide daha derinden hisseder hâle gelmek.

Bu suretle mantalimizde oluşmakta olan yeni **idrak alanları** bizleri dünyada kurulacak en büyük ortak alana götürecektir.

BU VARLIKSAL BİR DEĞİŞİMDİR.

Söz konusu ara uyumlarla ilgili hususları biraz daha açmak gerekirse, şunları ekleyebiliriz:

* Devre sonu zamanına uyum sağlama-ya çalışmak; onun sahibi olan "BİR"e (O'nun **ortak alanına**) uyum sağlama gayreti içinde olmaktır. Zamana uyum sağlamanın ilk adımı

da (gitgide yoğunlaşmakta olan) zamanı en iyi şekilde (gelişim, değişim ve değer kazanma etkinlikleri içinde) kullanmaktır.

* Sevgi enerjisine gelince; evrensel kökenli ve nitelikli olan bu enerjinin en belirgin fonksiyonu **ortak alanlar** kurdurmaktır. Dolayısıyla kendini tanıma ve mental temizlik gayreti içinde sevgi enerjisini ne kadar çok bünyemizden geçirir hâle gelirse, **ortak alan** kurma esnekliğimiz o kadar artar. Vazifelerinin idrakine varmış olan olgun insanların en belirgin vasfı **ortak alan** kurma yeteneklerinin artmış olmasıdır. Esasen ruh varlığının evrensel fonksiyonu içinde sürekli olarak yaptığı en belirgin etkinlik de budur: Uyum sağlamak ve **ortak alan** kurmak. Bu dönemde bizim kuracağımız en son **ortak alan**, Dünya Rab Plânı'nın mihraveriyle (merkeziyle) kuracağımız ortak alandır. Rab plânıyla birlikte yapacağımız "Tekâmül Sıçraması" da buna bağlıdır.

* Uyum sağlama kapasitesinin artırılması, dolayısıyla **ortak alan** kurmada başarı büyük ölçüde safiyetimizin niteliğine bağlıdır. Safiyetin oluşturulması şuurlu gayret içinde mantalin kapalı şuurda tezahür etmesidir. Bunun başka adı da **beden içinde ruhsal hayat** sürme aşamasına gelmektir. İçsel "BİR"liğin oluşturulması ve neşriyatın devamlı olarak "pozitif+berrak+net" hâle getirilmesidir.

Varlıklar bu şekilde oluşturmakta oldukları **ortak alanlar** sayesinde hem bu alanlardan beslenirler, hem de şuur düzeyleri giderek yükselir. Bu gelişim aynı zamanda "**mantalde yeni yeni idrak alanları**"nın oluşturulmasıdır. Bu süreç içinde ve "toplu tekâmül sıçraması" açısından "**ortak alan kurabilme esnekliği**"nin elde edilmesi devre sonunda hayati önem kazanmaktadır. Bu işi başaran, başaramayana yardım etmekle yükümlüdür. Çünkü varlık varlığın gelişiminden sorumludur. Genel anlamda şuur düzeyini yükselten, **ortak alan**

kurma esnekliğini artırmış olan; bunları başarmada zorluk çekenlere doğru eğilmek ve onları "yukarı" çekmek itilimi içinde olmalıdır. Bu hareket, esasen olgunluğun / erdemın getirdiği doğal ve önü alınmaz bir itilimdir.

Bunun ezoterik olarak özlü ifadesi; "Yukarıda olan aşağıdakini yutar."dır. Çünkü "Yukarı"da olan "aşağı"da olanın sebebidir. Dolayısıyla "Yukarı"da olan "aşağı"dakinin gelişiminden sorumludur. Çünkü kendi gelişimi de onun gelişimine bağlıdır. Devre sonunda "Yukarı"nın zorlayıcı etkisi bundandır. "Yu-

karı"nın uyandırmaya yönelik alansal etkisi bundandır. Devre sonunda plânsal tezahürlerin (insan, hayvan, bitki) seçme özgürlükleri bir kenara itilmiş durumdadır. Her şey giderek "BİR" olanın seçme özgürlüğüne ve O'nun iradesine (İlâhî Murat'a) uygun hâle gelmek zorundadır. Bu plânsal yapının üyeleri olan bizler için en akıllıca tutum; bu kıyam ettirici, insanı yenileyici bu en yüce alana ve onun bas-kısına uyum sağlayarak O'na doğru esnemeye devam etmektir. ■

NASIL YAŞAMALIYIZ?

- * *Daima olumlu, başkasına yararlı işler yapmak.*
- * *Olumsuz duygu ve düşüncelere zibinde yer vermemek.*
- * *Duygusalılıktan kurtulmak.*
- * *Alınganlıktan kurtulmak.*
- * *Almayı değil, vermeyi öğrenmek.*
- * *Başkasına hizmetin, bizi geliştireceğini anlamak.*
- * *Kimseden yüksek, kimseden alçak olmadığımızı fark etmeye çalışmak.*
- * *Kendimizi insanlık ailesinin bir üyesi olarak görmek.*
- * *Karşılıksız iş ve yardım yapmak.*
- * *İnsanlara dil, din, ırk, düşünce, cinsiyet farkı gözetmeden aynı nazarla bakmak.*
- * *İnsanlara sevgi, hoşgörü, merhamet, sabırla, hizmet ve yardım etmeyi yaşam prensibi edinmek.*
- * *Beden değil, ruh olduğumuzu öğrenerek ölüm korkusundan kurtulmak.*
- * *Tanrı'dan başka bağlanılacak hiçbir şey olmadığını anlamak.*

Osman KANSIZ

İnsanlığın Geleceği: RUHSALLIĞIN ve BİLİMİN BÜTÜNLEŞMESİ

DAG HAMMARSKJÖLD, U. Thant, Perez de Cuellar ve Federico Mayor gibi Birleşmiş Milletler genel sekreterleri ruhsallık ile bilimin bütünleşmesini desteklemişlerdir. 1993 Dünya Dinleri Parlamentosu'nun hedeflerinden biri de ruhsallıkla bilimi parlamenter boyutlarıyla ele almaktır.

İnsanoğlu ruhsallık ve bilimi küresel bir çatı altında toplamayı şimdiye kadar başaramadı. İnsanlık yine, barış ve samimiyet olmadan, insan gelişiminin mümkün olmadığını ve asla olmayacağına dair yeni ahlâkî bir bakış açısı oluşturamadı.

İnsanlık büyük bir yanlışta içinde yol almaktadır. Sorunlarını sosyo-ekonomik-siyasî reformlarla ve kurumsallaşmış dinlerle çözebileceğini sanıp durmakta. Fakat bunların hiç biri insanı değişime uğratmadı, çünkü dış dünyanın hastalıklarıyla uğraşıyorlardı. Halbuki kavramların ve ideallerin; beşerî davranışları, kimlikleri, şiddeti, korkuyu vs. değiştirmeyeceğini yazılı tarih bize açıkça göstermektedir.

Modern fizik bizlerdeki bütün zaman-mekân kalıplarının, insan düşüncesine ait ürünler olduğunu kanıtlamıştır. Albert Einstein, "Fiziğin Evrimi" adlı kitabında, "Fiziksel kavramlar, insan düşüncesinin özgür yaratımlarıdır" diye yazıyordu. Ayrıca, "Mantığa dayanarak ancak rölâtif gerçeklere uzanılabilir." diye de vurgulamıştı. Werner Heisenberg de şunu ifade ediyordu: "Sözcüklerle ve kavramlarla oynanan mantıksal oyunların ruhsal boyuta katkısı çok azdır."

Bütün ıstıraplarımız, acılarımız ve üzüntülerimiz insan düşüncesinin ürünlerin-

den başka bir şey değildir. Yani Realite'ye ait özellikler değildir. Dış dünyamıza yansıyan her şey insan varlığının içine, insan psişesine ait şeylerdir. Yani hastalıklarımız bizlerin psişesinde, şuurunda yatmaktadır. Bu yüzden bizim psikolojik dengesizliklerimizin tümünü sona erdirebilecek, beşerî motivasyonları değiştirebilecek tek şey insan psişesinde kökten ve toptan bir değişimdir.

Yaklaşık 20 yıldır düşünce-beyin sisteminin psikodinamik yapısını incelemekte ve yeni şeyler ortaya çıkarmaktayız. Ben ve meslektaşlarım, birbirimizden bağımsız olarak, sezgisel düzeydeki hayatın gerçeklerini fark ettik. Bu bulguları da düşüncenin mantıksal düzeyinde ifade ettik. Bunları "yeni bir ahlâkî bakış açısı", "küresel bir barış öncülüğü", ve "insancıl teknoloji" ifadeleriyle belirttik. Artık şimdi ruhsallık ile bilimin bütünleşmesi konusuna girebiliriz.

Albert Einstein şunları ifade ediyor: "Yeni hedefimiz basittir: Bütün düzenli sistemler ya da düşünce spektrumunun başvuru kaynakları için geçerli bir fizik yaratmak." Düşüncenin başvurduğu genel çerçeve sembolik-düalistik bir bilgidir. Eddington'un grafik benzetmelerinde, fizik bilimi gölgeler dünyasıyla ilgilenmektedir. James Jeans de şunu söylüyor: "Fizik bilimi, görüntüleri gerçekle bir tutma gibi bir hataya düşmüştür." Bu yapının dinamiği ise, geçmişin, idrak üzerindeki tutarlı çakışmalarına yönlendirdi bizleri. Bu sürekli dans, düşünce-beyin sisteminin şartlanmasına götürmektedir. Şartlanmış düşünceler ise davranış kalıpları yaratır. Düşünce arka plandır, düşünce geçmiştir. Kendisini geleceğe de projekte eder-

bilir. İnsanlık, insan düşüncesinin bilim ve teknolojiadaki gelişime paralel gelişmemesinin olumsuz sonuçlarıyla karşı karşıyadır. Düşünce kendini belirli düşünce ve duygu kalıpları içinde şekillenir bulmaktadır. Bu durum ise daha kaba algılama hassasiyetine, hatta delice hareketlere yol açmaktadır.

Einstein, Heisenberg, Schrödinger, Edington, vb. gibi birçok ünlü bilim adamı; derin, doğrudan, sezgisel, ikili olmayan bilgi adını verdikleri başka bir bilme şeklini fark etmişlerdir. Schrödinger şunu ifade ediyordu "Dünyada her şey aynı anda, bir defada verilmektedir. Hiçbir şey yansıma değildir. Orijinali ile aynadaki imajı aynıdır." Yani bu ikili olmayan başvuru kaynağının, hayatı doğrudan anlama, sezgiyi kavrama ya da hayatın bütünlüğünü kavrama kapasitesi vardır. İşte bütünlüğün algılanması anlam ve değerler dünyasının, yeni bir etik bakış açısını ifade eder.

Günümüz insanlığı daima bölen, karşılaştıran, değer atayan, analitik ve parçalı düşüncenin ötesine geçmek ihtiyacındadır. Başka türde bir algılama türüne, yaşamın gerçek yapısındaki sezgisel anlayışa ulaşmak durumundadır. Kendisinin farkında olmak, kendi gerçek doğasını tanımak ve içsel potansiyelini sezmek insan varlığı için hayatî önemdedir. Hoyle buna zekâ diyor. Hardy ise sevgi diyor. Dirac ise evrenin gerçek doğasında güzellik ve düzen olduğunu söylüyor. Hastalanmış bir düşünce-beyin-

beden sistemini iyileştiren şey, gerçektir. Düşünceleri kendi tasavvurlarından kurtaran şey yine gerçektir. Gerçekleri görmek için ise, düşünce, kendisinin çalkantıda olduğu sürece hiçbir anlayışa ulaşamayacağını fark etmesi gerekir. Önseziyle bağlantılı içe ait ruhsal bilişten yoksun olan şeyler hayatın güzelliğini ve amacını görmemize yardım edemez. Gerçeklere, Her Şeyi Kapsayan Şuura ait titreşim bizlerin gerçekten kurtarıcısıdır, içteki şifacımızdır.

İkili olmayan sistem barıştan çok hoşlanır. Bu nedenle küresel bir barış kültürü birlik ve özgürlük ilkeleri üzerine kuruludur. Özgürlük herhangi bir taraf tutmadan, ödül ve ceza korkusu olmadan yapılan saf gözlemdir. Özgürlük herhangi bir güdü altındayken gerçekleşmez. Barış, özgürlük, birlik, bütünlük, şiddetsizlik vs. hepsi düşünce spektrumu içindeki ikili olmayan yapının özellikleridir. Sembolik-düalistik bir başvuru sisteminden düşünce spektrumundaki ikili olmayan sisteme doğru yapılan atomaltı sıçramadır özgürlük. Aynı zamanda psikososyal gelişimden ruhsal gelişime ya da bilim ile ruhsallığın bir bütünleşmesine yapılan yine atomaltı bir sıçramadır. Bu durum insan yaşamına, dünya üzerindeki bütün bitkilerle, bütün hayvanlarla birlikte devam etme potansiyeli vermektedir. ■

(Network, Aralık 1993'ten Çeviren:
Ayhan TOLAYBENK)

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.00-20.30)

6 ARALIK	Spiritüel, Okült ve Kozmik Tekâmül Kanunları: Hizmet ve Vazife	İsmet YALÇIN
13 ARALIK	Telepati	Günay YALÇIN-Soner TURAN
20 ARALIK	Doğal Afetler ve İnsanlığın Gelişimi	Emre ÜLKER
27 ARALIK	Yeni Yıla Girerken Neler Yapıyoruz?	Ercüment KAYA

● CUMARTESİ KONFERANSI (Saat:14.30-16.30)

24 ARALIK	Duyular Dışı Algılama	(MTİAD Üyesi) Hülya UZUNER
-----------	-----------------------------	----------------------------

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği,
Necatibey Cad. No: 72/7 06430 ANKARA Tel: (0312) 229 54 46

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

YENİ ÇAĞ ve BÜTÜNSELLİK

Fulya AYKAÇ

2000 'Lİ YILLARA girerken adına "Bilgi Çağı" da dediğimiz yepyeni bir çağa girmek üzereyiz. Dünyanın dört bir yanından esen değişim rüzgârları yeniliğin ve birleştiriciliğin de müjdecisi.

Bilgi Çağı, Yeni Çağ ya da New Age adı verilen Yeni Çağ akımı büyük bir hızla dünyanın dört bir yanına yayılıyor.

Yeni Çağ akımının kaynağı Ruhsal Bilgi, Ruhsal Görüş ve Bütünsellik. İnsanlık, yaşamını birleştirme ve bütünleştirme idealini taşıyor. Bu anlayışta özgür düşünce hayatının ve sezgilerin önemi çok büyük.

Yeni Çağ akımı, hepimize Bütünsel Varlığın bir parçası olduğumuzu anlatmak istiyor. Ve diyor ki, "Birliğin Mükemmel Kozmik Yasası'na uymakla kozmik dengenizi kurmuş olacaksınız."

Evren; sonsuz sayıda birbirinin içine girmiş şekilde işleyen, sürekli olarak birbirini besleyen, destekleyen organizasyon plânlarından oluşmuştur. Bizim görevimiz de ait olduğumuz organizasyon plânının bizden neler istediğini anlayıp, ona göre davranmaktır.

YENİ ÇAĞ AKIMI BÜTÜNSEL ÖĞELER TAŞIYOR

Yeni Çağ akımı sadece teknolojik gelişmelerin ve maddî refahın bir müjdecisi değil, aynı zamanda da ruhsal gelişimi müjdeliyor.

Yeni Çağ'ın bilimi de bu birleştirici, bütünleyici anlayışlara uygun bir bilim. Bilimsel anlayışlarda spiritüelliğe geçiş var. Eskiden olduğu gibi materyalist ve mekanistik bir bilim anlayışı pek rağbet görmez oldu. Bilim adamları yaptıkları araştırmalarda spiritüel ve bütün-

sel sonuçlar elde etmeye başladılar. Kuantum fiziği ve izafiyet teorisinin katkısıyla sağlanan bilimdeki bu büyük değişim, diğer bilim dallarına da holistik (tümel) bir şekilde yayılmaya başladı.

Temel değişimi 1900'lü yıllardan başlayarak günümüze dek gelen bilimsel anlayışlarda insanın evreni ve kendini algılayışını epey değiştirecek bilgiler var ve evrendeki tekliği ve birliği anlamak konusunda bizlere bilimsel yünden de büyük bir destek sağlıyor.

Bilim dünyası, 20. yy'da insanların düşünce sistemlerini baştan başa değiştirmelerini sağlayacak pek çok keşif yapmıştır.

Önceki yüzyıllarda Kopernik, Darwin ve Newton'un keşifleri derin etkiler yaratmıştı ama günümüzdeki evren anlayışı mekanistik ve kartezyen (Descartes'cı) anlayışta olduğu gibi çok sayıda birbirinden farklı nesnelerin biraraya gelerek oluşturdukları bir makine biçiminde tasarlanmıyor. **Tam tersine evren, birbirinden ayrı ve farklı duran parçaları birbiriyle özden ilişkili olan, bölünmez ve dinamik bir bütünlük olarak tanımlanıyor.** Özellikle "İzafiyet Kuramı", "Kuantum Fiziği" ve "Hologram Teorisi" üç dev keşif olarak bir tek noktayı işaret ediyorlar. O da, **Evrendeki teklik ve birlik.**

BÜTÜNSEL EVREN ANLAYIŞI

Einstein, izafiyet kuramıyla bizim beş duyuyla algıladığımız üç boyutu aşan bir dördüncü boyutun varlığından söz ederek zaman ve uzayın aslında birbirinden ayrılmayacağını ve bazen de birbirine dönüştüklerini teorisiyle ispatlarken, maddenin aslında bir enerji biçimi olduğunu kanıtlıyordu.

"Kuantum Fiziği" ise, atomaltı dünyaya inerek atomaltı parçacıkların, kimi zaman par-

çacık, kimi zaman dalga hâlinde ortaya çıkan soyut birimler olduğunu gösterdi. Böylelikle modern fizikte elektromanyetik radyasyona yeni bir bakış tarzı ortaya çıktı ki, atomaltı parçacıkların bu özellikleri fiziğin birleştirilmiş bir temeli olduğunu ortaya çıkarıyordu. Yani bu bilgilerin ışığında evren çok sayıda nesnelere bir araya geldiği bir makine şeklinde tasarlanmıyor, aksine bütün parçaları birbiriyle özden ilişkili olan ve ancak kozmik bir sürecin kalıpları şeklinde anlaşılabilir, bölünmez, dinamik bir bütün olarak ele alınıyordu.

Üçüncü önemli keşif olan "Hologram Teorisi" ise, bütün var edilmişlerin aynı bütünü parçaları olduğunu, lazer ışığı kullanarak üç boyutlu görüntü kaydetme tekniğiyle ispatlıyordu.

Bu teknik buluşun en önemli özelliği, hologram plâkasına o görüntünün elde edilmesi için gereken bütün bilgileri kaydetmesi. Bu tekniğe göre hologram plâkası, resmin bütün görüntüsünü kendisinde barındırıyor. Yani bütünü bilgisini içinde taşıyor ve resmi küçük parçalara ayırarak yırtsanız bile en küçük parçasından yine resmin bütünü elde etmeniz mümkün olabilir.

Hologram tekniği, her birimin bütünü bilgisini içinde taşıdığını ve ona uygun gelişme sağlanırsa, bütünü tam görüntüsünü yansıtmaya mümkün olabileceğini göstermesi açısından büyük önem taşıyor. Ve spiritüel açıdan bütün bilgilerin her an, her yerde olduğu ve bütün evrenin öзде bir birlik oluşturduğu bilgisini teknik açıdan da gözler önüne seriyor. Zaten bilimin amacı da buluşlarıyla bizlere bilgeliğin içinde doğanın düzenini kavramayı ve onunla uyum içinde yaşamayı öğretmek değil midir?

Çinlilere bakılırsa bilim Tanrı'nın yüceliği ni ve yasalarını araştırmaktadır. Onlara göre bütün bu araştırmaların amacı "Tao'nun akışı içinde akmayı" bizlere öğretme çabasıdır.

YİN ve YANG DENGESİ

Çinli filozoflar Tao dedikleri en yüce öz

olan gerçekliği, sürekli bir akış ve değişim süreci olarak görüyorlardı. Ve bizler bu dinamik kozmik süreç içinde ancak bütün olaylara katılarak bir gözlem yapma şansına sahibiz.

Tao'nun temel karakteristiği, onun aralıksız hareketindeki çevrimsel, dinamik bir yapıdır. Hem doğadaki, hem toplumdaki bütün gelişmeler sürekli olarak dinamik çevrimsel bir sürece tâbidirler. Yani fizik, psikolojik, psişik ve toplumsal olarak yaşanan her olayda, hiç durmadan yenilenen bir değişim, bir başkalaşım, bir akış vardır.

Daha başka bir deyişle ünlü filozof Heraklitos'un dediği gibi, "aynı ırmakta iki kere yıkanamayız".

Çinliler bu değişimi, bu devinimi iki zıt kutup olan yin ve yangla açıklarlar.

Çinlilerin görüşüne göre Tao'nun bütün tezahürleri doğada ve toplumsal hayatta her an karşılaştığımız bu iki zıt kutubun birbirlerini kendi yönlerinde harekete geçirmeleriyle oluşur. Bu dinamik karşılıklı etkileme olaylara hareket verir. Yalnız başına yin ve yalnız başına yang hiçbir şey ifade etmez.

Bütün olaylar, derece derece ve kesintisiz ilerleme içinde yerini alan, iki uç arasındaki sürekli salınımlar, geçişler ve oluşumlardır. Onlara göre doğal düzen, yin ve yang arasındaki dinamik dengelerden biridir sadece.

Çin kültüründe yin ve yang kesinlikle ahlâkî değerlerle bağlantılı olarak ele alınmaz; iyi ve kötü kavramlarına bakış açıları çok farklıdır. İyi olan yin ya da yang değil, ikisi arasındaki dinamik dentedir; kötü ya da zararlı olansa dengesizliktir. Yin ve yang karşıtlıkları Çinlilere göre şu anlamlara da gelmektedir:

Yin-Yang, Yeryüzü-Gökyüzü, Ay-Güneş, Gece-Gündüz, Kış-Yaz, Islaklık-Kuruluk, Serinlik-Ilıklık, İç-Dış.

Eski Çin kültürünün en önemli temel kavramlarından biri olan yin ve yang, zıtları bütünüleyici bir tarzda her şeyle ilgilidir. Nitekim modern fizikteki bütünleyicilik kuramının temeli

ni atan Niels Bohr, Antik Çin düşüncesinden çok etkilendiğini ifade etmiştir.

"Yin" in uyumlu, birleştirici, işbirlikçi faaliyeti "yang" ın yayılmacı, araştırmacı faaliyeti iki zıt kutbun bir ortak alanda dengelenmesi gibi birbirlerini tamamlarlar.

Niels Bohr da Bütünleyicilik (Complementarity) fikrini ortaya atarken gerek parçacık, gerekse dalga tasvirini, aynı gerçekliğin iki bütünleyici betimlemesi saymakta ve "...bunların her biri kendi başına yalnızca kısmen doğrudur ve sınırlı bir uygulama alanına sahiptir." demektedir.

EVRENİN TEMEL BİRLİĞİ

Modern fizik, evrenin temel birliğini, maddenin içerisine nüfuz ettikçe doğada herhangi bir yalıtılmış temel yapı taşını göremez hâle gelmemizle açıklıyor.

Heisenberg bu teoriyi şöyle ifade ediyor:

"Dünya bizlere, farklı türden bağintıların birbirinin yerini aldığı, birbiriyle çakıştığı ya da birbiriyle birleştiği ve böylelikle bütün dokusunu belirlediği karmaşık bir olaylar doku su suretinde görünür."

Her olay evrenin bütünü tarafından etkilenir. Ve bizler artık Bilgi Çağı'nda olduğumuz için eski Doğu öğretilerinde, mistik geleneklerde ve spiritüel öğretilerde çok önceden verilen bazı temel bilgilerin esasını öğreniyor ve onların evrenin doğal yasaları olarak karşımıza çıktığını görüyoruz. Yağan yağmur, uçan kuş, esen rüzgâr kadar doğal şartlar içinde karşımıza çıkan evrensel ilke ve yasalar evrende her şey birbirine bağlı olduğu için "öldürmeyeceksin, çalmayacaksın, başkalarının haklarını istismar etmeyeceksin" diyor.

Hepimiz aynı Bütün'ün parçaları olduğumuz için birbirimize ve tüm evrene karşı sorumluyuz.

Bizler bugün küresel anlamda, bir globallik içinde tamamen birbirine bağlı psikolojik, toplumsal, biyolojik ve çevresel olaylar dizisi içinde yaşıyoruz. Ve bütün olaylar bir ağ örgüsü gibi birbirini etkiliyor. Bu yüzden de sorum-

luluğumuz sandığımızdan daha büyük.

Sonuç olarak diyebiliriz ki, atomun derinliklerinde parçacık hareketlerinin kesintisiz bir bütünlük içinde aktığı sonsuz bir olasılıklar zinciri vardır.

Sonsuz olasılıklar; sonsuz değişimler, dönüşümler sonsuz olaylar dizisi demektir. Çin bilgelerinin de dediği gibi her şeyi akış hareketi içindeki Bölünmez Bütünlüğün bir parçası olarak görmeliyiz.

EVRENİN DİLİNİ ÇÖZMEKTE SEZGİLERİN ÖNEMİ

Evrenin gizli dilini çözebilmek, Bütün'ün içindeki Birliği, çokluğun ardındaki tekliği anlayabilmek için sezgilerimizi iyi ve doğru değerlendirmenin bize çok büyük yararlar sağlayacağını bilmek zorundayız.

Sezgiler bize evrenin gizli örtüsü ardındaki gerçekleri tanıtır, görünmeyeni görünür kılar. Sezgi kapısını açıp ilham ışığının içeri süzülmesine izin verirsek, yaşamın sessizce bizimle konuştuğunu fark ederiz.

Sezgi ve ilham kapısını açmak, yüreğimizin sesini duymak cesaretini gösterdiğimizde varlığımızın derinliklerinde saklı olan gerçeğin sesini duymaya başlarız.

Kendi iç hazinemizin tadına varmanın, dış nesnelere aradığımız mutluluğu içimizde bulmanın başka hiçbir yolu yok.

İçsel varlığının gizemli bir sonsuzlukta yolculuk yapmaya başladığını hisseden biri sezgilerin dilini de çözmeye başlamıştır. Ruhu, sezgi adı verilen sonsuz ve sakin kudretin karşısında derin bir sevinçle ılıdımaya başlar. Ve çevremizde olup biten her şeyin, bizi tanrısal ateşin yandığı altın sunağa götüren bir araç olduğunu fark eder.

Sezgilerimizi kullanarak varlığımızın derinliklerine inme, kendi içimizdeki tanrısalığın kapısını açma cesaretini gösterdiğimizde:

"Özü bozulmaz barışın, amacı yalnız iyilik olan varoluşun, varlığı hiç yok olmayan sonsuz bir yaşamın parçası olduğumuzu keşfederiz." ■

RUHSAL AKTÜALİTE

RÜYADAKİ ÖLÜ

C.H. CHAMBERLIN

1938 Yazında, ikinci kocamla evlendikten sonra, rüyamda bir katil tarafından öldürüldüğümü gördüm. Doğruldu, polis memurunun katili vurduğunu gördüm ve sonra memur vücudumu nazikçe bankın üzerine yattı. Sonra yürümeye başladım.

Şehir kıraç ve tepelikti, hiç kimse ve hiçbir şey tanıdık değildi, fakat ben bir yerlerdeydim. Ben ölüydüm ve şüphesiz ki diğer insanlar da ölüydü, babam, annem, üç erkek kardeşim, ilk kocam ve bebeğim oradaydı. Ve tabii ki vurulduğunu gördüğüm adam da oradaydı.

Birilerini bulmayı diledim. Sürekli yürüdüm, fakat kimseyi göremedim. Hiçbir şeyi. Çevremdeki ışık yavaş yavaş yok oldu. Karanlık etrafımı sarmıştı. Birdenbire kocamın sesi kulaklarımda çınladı:

"Tatlım! Tatlım! Bana geri dön! Bana geri dön!" dedi.

Cevap vermeye; hareket etmeye çalıştım. Yapamıyordum. Ses sürekli, takılmış plâk gibi tekrar ediyordu.

"Tatlım! Tatlım! Bana geri dön! Bana geri dön!"

Sonunda, ne kadar süre sonra bilemiyorum, ama yavaş yavaş kendime geldim. Yataktaydım. Kocamın panik içindeki sesi kulaklarımda çınladı. Sakince ona dönerek konuşmaya çalıştım. Fakat vücudum emirlerime uymuyordu. Dehşetli bir şekilde yataкта çabaladı ve beni çevirdi. Kütük gibiydim, ama elime biraz hayat gelmişti. Ona hafifçe vurdum.

Uyanmadan, iç çekerek diğer tarafa döndü.

Hafızamın yerine gelmesini beklerken yataқта uzun süre yattım. Sonunda rahatsız bir uykuya daldım. Sabah uyandığımda, kocam bana sıkıca sarılmıştı. Sarsılmış bir hâlde, "Rüyamda benden uzaklaşıyordun, sonsuza dek garip bir yere doğru gidiyordun." dedi. "Seni takip edemedim. Yapabildiğim tek şey, geri dönmen için arkandan bağırıktı. Asla geri dönmeyeceğini düşündüm." Hatırlayınca tüyleri ürperiyordu.

"Biliyorum." dedim. "Ben de rüyamda öldüğümü gördüm."

Dirseğini kaldırıp konuşmaya başladı ve aniden sustu. Suratında dehşetli bir bakış oluştu. Masaya uzanıp bana bir ayna tuttu.

Aynaya baktığımda şoka uğradım. Gözlerimin altı, dudaklarımdan etrafı, burun deliklerim bile morarmıştı. Kendimi soğuk ve cansız hissettim. El tırnaklarımda, ayak tırnaklarımda ve avuç içlerim de morarmıştı. Bütün vücudum hâlâ tutuktu. Daha sonra kocam gözümde buza benzer bir beyazlık olduğunu gösterdi.

Birkaç saat sonra tırnaklarımda ve avuçlarımda eski rengine kavuştu. Yüzümdeki morarmanın geçmesi bir hafta aldı. Gözümün içindeki beyazlık hâlâ sürüyor. Seneler sonra doktor gözümdeki beyazlığın ölüme çok yaklaştığım için olduğunu ve süregeldiğini söyledi.

Açıklayabilirsiniz siz açıklayın. Ben açıklayamıyorum.

(FATE, Kasım '92'den Çev: Verda ALTINEL)

TITA HALA

Jordan RIVERS

Ailede Tita Hala adıyla tanınan eşimin halası Aleida Barbon, Mayıs 1980'de yakalandığı lenf kanserini yenemeyerek öldü.

Öldüğü gece, çok sevdiği iki yaşındaki yeğeni Eli, bir türlü uyuyamamıştı. Gergin ve huzursuz bir şekilde durmadan ağlıyordu.

O gece saat 11.30'da hastaneden telefonla ölüm haberi iletildi.

Bu olaydan hemen önce Eli ağlamayı kesmiş ve sessizce derin bir uykuya dalmıştı. O anda olayı çözmüştük.

Ailesi, Tita Hala'nın ölümünden sonra, şahsî eşyalarını toplayıp varisleri arasında paylaştırdı. Biz de bize düşen giyim eşyalarını onun vasiyet ettiği şekilde yoksul birine hediye ettik.

Bununla beraber, evdeyken devamlı kullandığı saç filesini bir türlü bulamıyorduk. Bu siyah saç filesi muhtemelen kendisiyle yaşıttı. Odasına, banyoya, çantalara, hatta hastaneye ve cenaze evine dahi baktığımız hâlde yine de bulamadık.

Tita Hala'nın ölümünden üç hafta sonra yani 11 Haziran 1980'de Eli'nin ikinci yaşgünüydü. O sabah Eli'nin annesi eşim Maria çocuğu uyandırmak için yatak odasına gittiğinde büyük bir sürprizle karşılaştı: Eli, siyah saç filesini karyolasında bulmuş sıkı sıkı elinde tutuyordu. Oysa saç filesi önceki gece kesinlikle orada değildi. Dahası Maria önceki haftalarda, her zaman yaptığı gibi defalarca yatak çarşafını değiştirmişti. ■

YABANÎ KAZIN ÖYKÜSÜ

Cathy MANN

BEN Almanca konuşamam, atalarım da Alman değil ve bebekken hiç kimse bana Almanca ninniler söylemedi.

Birkaç yıl önce kocam ve ben Medway-Mass'teki harap bir çiftliğin bakıcısı olduk. Kızımız Jessica'nın tavşanı, tavuklar ve satıcısının bir erkek ve bir dişi olduğundan emin olduğu bir çift yavru kazla birlikte sayımız çoğalmıştı. Kazlarımız Gossie ve Gander daima bizimle birlikte ve ayak altındaydı.

Kış anı geldi ve her yer 30 cm yüksekliğinde karla kaplanıverdi. Kocam kasaba dışında bir işe girdi. Eve sadece hafta sonlarında döndüğünden, tavuklar ve kazlar benim sorumluluğumda kaldı. Onların donmalarını istemediğimden, binanın dışındaki kulübelere birinin dibine kuru otları yaydım. Karlar eriyinceye kadar onları kilitledim. Her gün onlara su ve yi-

yecek veriyordum.

Üç ay kadar her şey iyi gitti. Fakat Gander sık sık bana tıslamaya başladı. Aynı hafta boyunca "Dach me Genser" sözleriyle uyanırdım. "Dach me Genser" kafamın içine saplanıyordu. Başlangıçta bunun anlamıyla ilgili hiçbir şey düşünmüyordum, fakat bütün hafta boyunca "Dach me Genser" hep tekrarlandı durdu. Sonunda annesi Alman asıllı olan bir arkadaş buldum ve bu kelimelerin Almanca olup olmadıklarını sordum.

"Evet" dedi. Anlamaları kazlar ve çatı hakkındaydı.

Gander'in tıslamalarını hatırladım ve çatının altından dışarı çıkmak istediklerini anlatmaya çalıştıklarına karar verdim. Havalalar ısınmaya başladığından onları dışarı bıraktım. Ertesi gün onlar eşleşmeye başladı ve Paskalya'dan beri bir yavru kazımız var.

(FATE, Kasım 1992'den Çev.: Ulviye CEVRE)

BİR DAKIKANIZI ALABİLİR MİYİZ?

GÜRÜLTÜ ve acele içerisinde sakın olun ve sessizlik içinde ne denli huzur bulacağınızı unutmayın. Ümitsizliğe kapılmadan, mümkün olduğu kadar herkesle iyi geçinin. Doğru bildiğinizi sessizce ve açıkça söyleyin. Başkalarını dinleyin. Anlayışsız ve vurdumduymazları da dinleyiniz; çünkü onların da anlatacakları vardır. Gürültücü ve saldırganlardan kaçının. Onlar insanın rubunu sıkırlar. Kendinizi başkalarıyla kıyaslarsanız, karamsar ve mağrur olabilirsiniz. Çünkü hem sizden daha yüce, hem de geri durumda olan insanlar (daima) olacaktır. Başarı ve plânlarınızın tadını çıkarın. Kendi mesleğinize olan ilginizi sürdürün. Ne denli mütevazı da olsa; zamanın değişen fırsatları içerisinde, o gerçek bir servettir.

İş hayatınızda temkinli olunuz. Çünkü dünya hile ile doludur. Ama bundan dolayı mevcut faziletlere karşı kör olmayınız. Birçok insan yüksek ideallere ulaşmak için çabalar ve her yerde yaşam, kahramanlıklarla doludur. Kendiniz olun. Özellikle yapmacık sevgi göstermeyin. Sevgiyi hor da görmeyin çünkü tüm kuraklık ve hayal kırıklıkları arasında yeşil çimen gibi o, her zaman vardır. Yılların öğüdünü incelikle, gençlikle ilgili şeyleri de (onlara) teslim olmadan ele alın. Anî talihsizliğe karşı kalkan görevi üslenecek olan rubun gücünü besleyin. Ama kendinizi boş düşlerle ümitsiz kılmayın. Birçok korku yorgunluk ve yalnızlıktan doğar. Sağlıklı bir disiplinin ötesinde kendinize karşı nazik olun. Evrenin bir çocuğusunuz; ağaçlardan, yıldızlardan farksız. Burada bulunma hakkına sahipsiniz. Siz bilerseniz de, bilmesiniz de; evren, olması gerektiği gibi olmaktadır. Bu yüzden; Tanrı'yı nasıl tasavvur ederseniz edin, O'nunla barışık olun. İşiniz gücünüz ne olursa olsun; yaşamın gürültülü karmaşası içinde, rubunuzla barışık olun. Tüm yalanları, ağır ve sıkıcı işleri hayal kırıklıklarıyla dünya gene de güzeldir. Dikkatli olun. Mutlu olmaya çalışın.

1692 tarihli olup, Baltimore Sen PAVLUS Kilisesi'nde bulunmuştur.

KIYAMET BELİRTİLERİ

Kıyamet Ne Zaman Olacaktır?

İsmet YALÇIN

INSAN olarak birçok şeyden korkarız. Bizi korkudan titreten birçok neden vardır. Öğrenciysek sınavlardan iyi not alamamak, anne babaysak evlâtlarımızın eğitimi gereği gibi yapamamaktan, modayı yakından takip ediyorsak günün gözde kıyafetlerini giymemekten, dinine bağlı bir kişiysek gerekli ibadetleri yapamamaktan, aylık gelirimizin harcamalarımıza yetmeyeceğinden ve bunlara benzer birçok nedenden tüylerimiz ürperir. Ama bizleri insan olarak dehşete düşüren bir kelime vardır ki, onu hiç duymak istemeyiz: kıyamet!

Kıyamet gibi bizi korkulara sürükleyen bir sözcük var mı acaba? Sanırız yoktur. Çünkü kutsal kitapları açıp okuduğumuzda kıyamet için korkunç tasvirler vardır. Yerlerin alt üst olacağından, kucağında bebek olan annelerin bebeklerini atıp gideceğinden, volkanların patlayacağından vb. gibi birçok tasvirler bulunmaktadır. Biz bu kadar korkutan kelimenin esası nedir acaba? Kıyamet ne zaman olacaktır?

İnsanoğlu büyük uykusuna devam etmektedir. O kadar derin uyumaktadır ki, onu uyandırabilmek için neredeyse kutsal kitapların kıyamet tasvirlerinde yer alan olayların meydana gelmesi gerekmektedir. Bu uykudan uyanışa, büyük şuur açıklığına erişmeye kıyamet denilmektedir. Bahsedilen tasvirlerin hepsi de bu esnada olacaktır. Ama bir farkla: Bütün bu anlatılanlar insanın içinde meydana gelecektir. Yani insanın içi alt üst olacaktır. Değişiklikler insanın içinde olacaktır. Bunun zamanı

konusunda ise çeşitli kutsal metinlerde bazı semboller kullanılmıştır.

Bunlardan birincisi, hiyerarşinin bozulmasıdır. Hiyerarşi, güce sahip olma bakımından bir derecelenme, bir sıralanmadır. Evrende var olan bir sıralama vardır. İşte kıyamet sembollerinden birisi bu hiyerarşinin bozulmasıdır. Sıralamanın yetkinlik ve liyakat sistemine göre değil de, maddî kudretin dağılımına göre meydana gelmesi hiyerarşinin bozulması demektir. Hiyerarşinin bozulması esnasında nefis vicdanın, cahillik bilginin yerini alır. Eski deyişle "cariyenin kendi efendisini doğurması" olayıdır. Yani başların ayak, ayakların baş olması demektir. Cariye efendisine hizmet etmek durumundayken, efendi cariyesine hizmet eder olmuştur. Gerçek efendi olan insanoğlu, bunu bir kenara bırakarak kendine tapar oldu. Kendi kendinin putu durumuna düştü. Putperestliğin gerçek anlamı kendi kendimize yarattığımız kıyametlerdir. Yani nefsin her türlü bağlılığı puttur, putperestliktir.

İkinci kıyamet belirtisi Yecüc ve Mecüc'tür. Kıyamet zamanı dünyayı yecüc ve mecüc denilen varlıkların istila edeceği, yeryüzünün meyvelerini yiyeyeceği, denizlerini kurutacağı ve dünyayı kasıp kavuracağı anlatılır.

İnsanlar, uyku devresinden genel uyanışa geçmeden önce negatif imajınasyon ve düşünceler çoğalır, otomatizma yayılır, nefsin hâkimiyeti artar. İşte, dünya insanlığının bugün ıstıraplar içinde kıvrınması bu durum içinde bulunmasından kaynaklanmaktadır. Yecüc ve mecücün yeryüzünü kaplaması tabiri bu şekliyle ortaya çıkmıştır. Yoksa yer altından birtakım ga-

rip yaratıkların çıkmasını beklemek boşunadır. İnsanlar duygusallığın, nefsaniliğin her çeşidini yaşamaktadır. Nefsanî azgınlık yecüc ve mecüc olarak tarif edilmiştir.

Üçüncü olarak da fizikî kıyamet yaklaşıkça, Dabbe'nin, korkunç bir hayvanın yerden çıkacağı söylenmektedir. Bu tarifler dünya işinin tamamen Ruhsal İdarecilerle bağlanacağını ifade eder. İnsan tabiatında Ruhsal İdare Mekanizmasından verilmiş olan bilgilere, öğretilere, uyanlara karşı bir emniyet şuuru ortaya çıkacaktır. Şimdi ise Yukarısı'nı tanımıyor. Ama insanlarda bu hâl meydana gelecektir. Ruhsal Otoriteye güven şuuru, uyanıklığın görünmesi bencilliğin terk edilmesine neden olur. Şuurlanmış olan insanlar dünya ve evren hakkında daha geniş bilgilere kavuşurlar. Dünya okulunun açık bilgilere kavuşurlar. Her birimiz için bir Dabbe'nin ortaya çıkması, yani Ruhsal Âlemle bağlantısı ifade eden bir iç uyanıklığın ortaya çıkması gerekmektedir.

Kıyamet alâmetlerinden biri de Deccal'ın ortaya çıkmasıdır. Deccal aldatıcı anlamına gelir. Bu durum şöyle tarif edilir:

Solunda cennet. sağında ceennem olan ve iki kaşı arasında kafir yazılı bir varlık ortaya çıkar. Deccal kendisine iman edenlere yemek yedirir, su içirir. Yiyen de artık iflah olmaz derler.

Aslında Deccal; içgüdüsel ve otomatik hissiyatı, nefsaniyeti temsil eder. Nefsin tam anlamıyla başkaldırması, yanlış olanı doğru ile karıştırması demektir. Dünyanın genel teşevvüş hâlini ifade eden Deccal çoktan ortaya çıkmıştır. Ne zaman gelecek diye beklemeye gerek yoktur. Çevremize bakarsak bunu hemen anlamak mümkündür. Deccal, insan nefsaniyetinin vicdan ve sevgiden yoksun olarak, bilgisizce, körlük ve sağırılık içinde geri tesirlerin başarılı olmasına hizmet etmesi, kötülüğü emretmesidir.

İnsan için bütün mesele, nefsaniyet içerisinde boğulmuş kalmış benliğini mücadele ederek çekip çıkarmaktır. Buna uyanış denir. İnsanın yeryüzünde yapmaya çalıştığı iş, nefsin zulmünden, onun tahakkümünden, boyunduruğundan kurtulmaktır. ■

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİNDEN

KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat:14.00-16.00)

- 3 ARALIK Video Film Gösterisi-Konu: Tekrardoğuş
10 ARALIK Varıksal İlikeler-Video Kaset Ergün ARIKDAL
17 ARALIK Korkularımız Kendimizi Tanımamızı Engeller Zülal ÇEVİK
24 ARALIK Dinlerde Ortak Kavramlar (MTİAD Üyesi) Ayhan TOLAYBENK
31 ARALIK Farkındalık İle İçe Bakış Zülal ÇEVİK

Yer: Adana Ruhsal Araştırmalar Derneği,

Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. Kat:1 D:2 01130 ADANA Tel: (0322) 454 60 29

ADANA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE TİYATRO SALONU

- 6 ARALIK Duyular Dışı İletişim Fulya AYKAÇ-Levent KOSOVA

Yer: Adana Büyükşehir Belediye Tiyatro Salonu

Saat: 19.30

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

MANTAL GELİŞİMDE REAKSİYONLARIN ÖNEMİ

Gündüz ÖĞÜT

IÇİNDE yaşadığımız zaman ve mekânda, hangi ırktan, hangi inançtan, hangi statüden olursa olsun, tüm insanların fark ettikleri ortak bir şey vardır. Fark edilen bu ortak şey: Gerek birey olarak, gerekse toplum olarak yaşadığımız eprövlerin, karşılaştığımız olayların, günden güne sayısını ve etkisini artırarak yoğunlaşmakta olduğudur. Gerçekten de dünya insanlığı hiçbir zaman, içinde bulunduğumuz çağdaki kadar yoğun bir devre geçirmemiştir. 21. yüzyıla geçmek için çoktan geriye saymaya başlamış olan dünyamız ve dünya insanlığı, Yeni Çağ'a doludizgin bir şekilde hazırlanırken, gerekli donanımları elde etmeye çalışmaktadır.

OLAYLARIN ARTMASININ NEDENLERİ

Olayların yoğunlaşması ve etkilerinin artmasının çeşitli nedenleri vardır. Bu nedenlerden ilk akla geleni, varlıkların bilgiye olan ihtiyaçlarının son derece artmasıdır. Diğer bir neden ise maddenin etkilerinin çok artmasıdır.

İçinde bulunduğumuz dönemde dünyaya enkarne olmuş varlıklar, maddenin cazibesinden ve etkilerinden kurtulabilmek için büyük bir mücadele vermektedirler. Bu mücadelede varlıkların bilgiye olan ihtiyaçları gitgide artmaktadır. Çünkü varlık, maddeyle arasındaki mücadeleyi kazanabilmek için bilgilenmek ve bilgisini dünyada tatbik etmek durumundadır. İhtiyacı olan bu bilgiyi eskiden kalma belli başlı kaynaklardan elde edemeyen varlıklar büyük bir boşluk içerisine düşmektedirler. Bu

boşluk, olumlu yönde kullanılırsa varlığın gelişimi açısından itici bir rol oynar. Yani varlığı mevcut bilgilerin dışında bazı bilgileri araştırmaya sevk eder; bir arayışa iter. Yine aynı boşluk olumsuz yönde ele alınırsa varlığı bezginlik, vurdumduymazlık ve mantal bir ataletle sürükleyebilir. İşte olaylar bu hâldeki dünya insanlığı için özel olarak düzenlenerek yoğunlaşmakta ve varlıkları çok çeşitli yönlerden harekete geçirmektedir.

OLAYLAR İNSANI DİRİ TUTAR

Olaylar insanı diri tutar; çünkü her olayın arkasında bir tesir, bir etki mevcuttur. Meydana gelen her olay bir bilgiye istinaden meydana gelir. **Görünen daima görünmeyenin, aslının bir yansıması olarak tezahür eder.** Olaylar bir yandan şok etkilerle maddeye olan aşırı bağlılığımızı sarsarken, diğer taraftan iç varlığımızı harekete geçirmeyi amaçlar.

İÇ VARLIĞIN HAREKETE GEÇMESİ

İç varlığın harekete geçmesini hiç de abartılı bir şekilde ele almamak lâzım. Bu konuya mistik, medyonmik veya aşırı ruhanî bir üslûpla yaklaşmamak daha doğru olacaktır. Önemli olan meditatif bir hâldeyken algıladığımız iç varlığımızı tanımak değil, günlük olarak nitelediğimiz yaşamımızın her anında öz varlığımızı hissedebilmektir. Zaman ve mekân olarak bir köşeye çekilip, olaylardan ve etkilerden uzakta, iç dünyamıza kapanmanın belli bir seviyeden sonra bize faydası dokunmaz.

Çünkü varlığımız her türlü zorluğuyla Dünya Okulu'nun eğitim programını seçmiş, Dünya'nın zorluğunu bile bile şuurunu daraltmış, Dünya maddesini tanıyabilmek ve geliştirebilmek için âdeta bataklığın en dibine batmayı göze almıştır. Her türlü olumsuz şarta rağmen ruhsallığını yeryüzünde tezahür ettirmeye karar vermiş bir varlıktır.

İşte olaylar, bu ihtiyaçlar içinde olan varlığı diri tutar. Sürekli bizlere etkiler gönderir. Bu etkilerin taşıdıkları enerjiler mütemadiyen varlıkların üzerine yağar. Üzerimize gelen tüm bu etkilerin amacı varlıkta bir reaksiyon, bir tepki yaratmaktır.

REAKSİYON NEDİR?

Burada kastettiğimiz reaksiyon nasıl bir şeydir? Dilerseniz bu konuyu biraz açmaya çalışalım. Çünkü reaksiyon konusu son derece yanlış anlaşılmalı bir konudur. Reaksiyon denildiğinde aklımıza ilk gelen, bir hareket, bir karşı tepki, fiziksel olarak belli bir şeylerin yapılması zorunluluğudur. Ya da belli bir tavrın takınılması, surat asılması, surat kızarması, ağlanması, gülünmesi, bağırılması vs. olarak ele alırız. Yani herhangi bir olay karşısında gösterilen reaksiyonumuz tamamen duygular ve duygular seviyesinde meydana gelmektedir.

DUYGUSAL ve DUYUSAL REAKSİYONLAR

Karşımıza çıkan olayların büyük çoğunluğuna duygusal reaksiyonlarla cevap veririz. Çünkü bunların dışında bir reaksiyon çeşidi bilmeyiz. Çocukluğumuzdan itibaren gördüklerimiz, duyduklarımız, öğrendiklerimiz bizleri tamamen duygusal reaksiyonlarıyla yaşayan varlıklar hâline getirmiştir. Daktilodaki her tuşun belli bir harfi harekete geçirip kağıda vurup, o harfin şeklini kağıda kopyalaması gibi, yaşadığımız olaylar da bizlerde sabitlenmiş

olan reaksiyonları harekete geçirir. Olaylar değişir, kapsamı genişler, yoğunluğu artar, fakat gösterilen reaksiyonlarda bir değişiklik yoktur. Artık insan öyle bir hâle gelir ki, günümüzde olduğu gibi, televizyonda bir kişinin trafik kazasında öldüğünü duymakla, falan ülkede yüz bin kişinin açlıktan ölmesini duymak onda aynı reaksiyonu meydana getirir. Bilmediğimiz, tanımadığımız bir yerdeki orman yangını bizi etkilemez ama her zaman pikniğe gittiğimiz bir ormanın yanması bizde bir üzüntü yaratabilir. Yani olayları ikiye ayırırız.

DUYGUSAL REAKSİYONLAR ZAMANLA VARLIĞIN ŞUURUNU İYİCE DARALTIR

Yavaş yavaş şuurumuzu kaybetmeye, genel hayat ritimimizi dengesizleştirmeye başlarız. Kimi zaman gerçekten bir reaksiyon verilmesi gereken yerde sessiz, kimi zamansa sakin kalınması gereken yerde aşırı ve gereksiz bir reaksiyon gösteririz. Bu ise insana tüm enerjisini kaybettirici bir yaşam şeklidir. Çünkü gösterdiğimiz reaksiyonlar son derece şuursuz ve duygusal reaksiyonlardır. Bu duygusal reaksiyonlarla büyük bir dolandırıcı, bir müddet sonra anne ve babaların çocuklarına örnek gösterebileceği biri hâline gelebilir ve "Büyü-yünce sen de gibi ol, aklını kullan, zengin ol!" tarzında bir reaksiyona dönüşebilir.

Toparlayacak olursak, olaylara gösterdiğimiz reaksiyonlar duygusal reaksiyonlardır. Başta da değindiğimiz gibi her olay bir bilgi taşır, olayın bizde yaratacağı etki o bilginin bize ulaşmasını sağlar. Bize ulaşan bilgiye karşı göstereceğimiz reaksiyonsa, o bilgiyi alıp hazmedip yorumlamamız demektir ki, işte varlığın gerçek gelişimini sağlayan, gerçek iç varlığı ortaya çıkaran budur.

Önemli olan olayların bizlerin duygularında meydana getirdiği iniş çıkışlar değil, mantalimizde meydana getirdiği hareketlerdir.

DUYGUSAL REAKSİYONLARLA MANTAL OLARAK GELİŞEMEYİZ

Peki yaşadığımız bir olay karşısında gösterdiğimiz reaksiyonun duygusal bir reaksiyon olduğunu nasıl anlayabiliriz? Bu konuda bizim için en büyük gösterge sükûnet hâlidir. Meydana gelen olay bizde sinir, öfke, kin, üzüntü, mutluluk, sevinç gibi heyecansal hâller meydana getiriyorsa, bilelim ki, gösterdiğimiz reaksiyon duygusal bir reaksiyondur. Bu reaksiyon türü insanın olayı objektif bir şekilde müşahade etmesini engeller.

Bir bilgiyi insana hissettirmeye çalışan bir olay, insanın o anki duygusal seviyesine göre bir anlam ifade edecektir. Yani insana belli bir konuda bir mesaj vermek için meydana gelen bir olay, sürekli tekrarlanacak, fakat her seferinde farklı duygusal seviyelerde bulunan insanda farklı reaksiyonlar ortaya çıkacaktır. Örneğin, sokaktaki bir dilenciye bir gün acıyarak para verip, ertesi gün azarlayıp, başka bir gün zabıtaya şikâyet etmemiz gibi. Dilenci aynıdır, yaydığı etki aynıdır. Fakat yanından geçen kişi her gün farklı bir duygu hâlidir; ve dolayısıyla her günkü reaksiyonu da farklıdır.

Bu seviyedeki insanın duygusal seviyeden çıkıp, mantal seviyeye ulaşması gerçekten hiç de kolay değildir. Eğer insan vücudundaki işleyiş, doğadaki yasaların uygulanışı, Güneş Sistemimiz'in çalışma şekli, insan gibi her an farklı duygusal reaksiyonlar gösterseydi, şimdiye ne Güneş Sistemi kalırdı, ne doğa, ne de insan. İşte burada önemli bir bilgi ortaya çıkıyor:

Uzun zamandır evrensel ilke ve kanunları duyuları ve duyguları seviyesinde öğrenen ve tatbik eden insan, artık, bu kozmik ilke ve kanunları, mantal seviyede öğrenmek ve yaşamak istiyor. Duyuların ve duyuların muhatap olduğu astral seviyeden daha yukarılara tırmanmak, iç varlığını mantal plâna taşımak

istiyor. Ancak bu şekilde değişebileceğini bilmiyor.

MANTAL REAKSİYON NEDİR?

Mantal reaksiyon, her kanaldan üzerimize gelen etkiye, baskıya önce sabretmek, o etkinin iç varlığımızda meydana getirmeyi hedeflediği görünmeyen nedenleri anlamaya çalışmak ve gelen yoğun baskı karşısında esneklik göstererek, uyum sağlama kabiliyetini geliştirmektir.

Şu son paragrafta yazan sözler insanlık ailesinin binlerce yıldan beri ulaşmak amacıyla olduğu önemli hedeflerden biridir. Gelen etkiye dayanmak, esnemek ve uyum sağlamak.

Esneklik ve uyum, varlığın en büyük gayesidir. Çok uzun süren Dünya Okulu'ndan almayı plânladığı en büyük derstir. İnsan ancak esneklik ve uyum yeteneğini geliştirirse değişebilir ve gelişebilir.

Esneklik ve uyum, varlığın gelişim sürecinde her zaman ihtiyacı olacak olan kozmik bir ilkenin işleyişidir.

Hayata karşı gösterdiğimiz genel reaksiyonu fark etmek, bunu gözden geçirmek mantal gelişim sürecine geçecek olan varlığın katetmesi gereken kilometre taşlarından biridir. Elimizdeki işi yaparken nasıl bir hâl içerisinde yapıyoruz? Evimizde, işimizde, sokakta, otobüste kendimiz ve çevremiz hakkında neler düşünüyoruz? İnsanları ne kadar seviyoruz? Zevk aldığımız şeyleri yaparken gerçekte iç varlığımız ne durumda; kafamızdaki sınırlı bilgiler gerçekten iç varlığımızı tatmin ediyor mu; "Ben gerçekten çevrenin beni nitelendirdiği insan mıyım?" gibi soruları düşünmek, zaman zaman bunları gözden geçirmek, gerçek hayat reaksiyonudur ve varlığımızın bizden beklediği de bu tip reaksiyonlardır. Yaşarken, hayatın her anında; kendi varlığımızı tanıyabilmemiz için attığımız her adım, sarf ettiğimiz her çaba, bizim varlıksal reaksiyonumuzun bir göstergesidir.

NİÇİN MANTALİMİZİ GELİŞTİRMELİYİZ?

Niçin mantalimizi geliştirmeliyiz? Çünkü, binlerce yıldır astral plândan beslenen varlıkların özlemine çektiği çağ çok yakınlaşmıştır. Bu çağda karşılaşacağımız bilgileri, etkileri, enerjileri, duygularımızla yorumlayamayız. Duygusal reaksiyonlarla üzerimize gelecek olan yüce enerjileri, etkileri, yüce bilgileri iç varlığımıza iletemeyiz, hazmedemeyiz. Bu nedenle hiç zaman kaybetmeden bu konuda çaba sarfetmeliyiz. Elbette duygularımızı yok ederek veya yok sayarak değil. Onları fark ederek ve biraz olsun vibrasyonlarını inceltmeye çalışarak.

Maddeye, maddenin cazibesine ve duygularımıza kimin gerçek patron olduğunu göstermenin zamanı çoktan gelmiştir. Bize verilmiş çok büyük bir imkân olan duygularımızı ancak bu şekilde en faydalı hâle getirebiliriz.

"YANAĞINA TOKAT ATANA ÖBÜR YANIĞINI DÖN"LE İNSANLIĞA NE ANLATILMAK İSTENDİ?

Kimileri bunu çok kaba seviyeden ele alabilir. Derler ki, "Canım ben bana vurana niye öbür yanağımı döneyim, benim ellerim armut mu topluyor? İki tane de ben vurmazsam çevremdekiler bana ne der?" İşte bu yorum insanın duyular ve duygular seviyesindeki reaksiyonunu ifade eder.

Oysa bu mesel, insanlığa gerçek reaksiyonu, mantal reaksiyonu anlatmaya çalışmıştır. Bir olaya duygusal bir reaksiyon vermediğiniz zaman karşınızdaki insanın ne büyük bir şoka gireceğini ve çok büyük dersler alacağını; duyulara hâkim olmanın, sabrın, esnekliğin ve uyumun ne denli önemli olduğunu an-

latmıştır. Bir olay karşısında gösterilen mantal reaksiyon (sükûnetli, sabırlı, esnek ve uyumlu reaksiyon), karşınızdaki insanın içinde bulunduğu duygusal hâlden çok daha güçlü ve etkili bir enerjiye ve alana sahiptir. Bu mantal alan o varlığı da içine alacak kadar baskın bir alandır. Bu konuda gösterilecek çaba, sarf edilen çehit gerek varlığın kendisi için, gerekse tüm varlıklar için kutsal bir çabadır.

MANTAL OPERASYON

İçinde yaşadığımız zamanda bu alanda tüm varlıkları hedef alan büyük bir operasyon sürmektedir. Varlıkların mantallerinde sürmekte olan ve varlıkların mesubu buldukları plânları da kapsayan bu büyük Mantal Operasyon, Yüce Plânlar tarafından sürdürülmektedir. Görünenin ardında mevcut olan, görünle sınırlanıp asla mukayese edilemeyecek bir yoğunlukta olan bu "Görünmeyen Mantal Operasyon"u, varlıkların Yüce Işık Bilgileri'ne ve Enerjilerine hazırlanma süreci olarak düşünebiliriz.

GENEL YAŞAM RİTMİNİ DÜZENLEMEK

Toparlayacak olursak, yaşamımızın çeşitli anlarında karşılaştığımız olaylara, eprövlere karşı göstereceğimiz reaksiyonların, alacağımız tavırların iç varlığımızın gelişiminde, mantal plândan gelen yüksek seviyeli etkilerin alınmasında çok çok önemi vardır. Anlık reaksiyonlarla hareket etmek yerine, hayatımızın genel yaşam reaksiyonunu, genel ritmini ele almalıyız.

Güneşin ilk ışıklarının üzerimize düşeceği anda hiçbir şeyin bize gölge etmemesi için fert ve toplum olarak, hepimizi büyük sorumluluk ve çabalar beklemektedir. ■

**ELİNDEN GELENİN EN İYİSİ YAPMAK İNSANIN EN DOĞAL
GÖREVIDİR.**

Beyaz Kartal

SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 133

11.9.1970

RUHSAL PLÂNLARIN ENKARNASYONU

"...Siz mücerripsiniz, yani deneyci mahlûklarsınız. Ve sırf kendinizi denemek için kendinizi daraltarak, karartarak kaba maddî bir organizmanın dahiline nüfuz edersiniz. Ve onun imkânlarıyla kâinatın başka sırlarını, bilgisini almaya çalışırsınız. Mekanizma bu kadar basittir. Siz eğer gerekirse, geçici bir zamanla bir maymunun, bir aslanın tecrübe hayatını derinden müşahede etmek üzere, ona hulûl edebilirsiniz. Bu hâl bir reenkarnasyon değildir. Gerilemek de değildir. Siz mücerripsiniz. Sizden fevkalâde yüksek bir şuur zenginliğine malik mütekâmil bir varlık, pekâlâ medyomunuza enkarne olmuyor mu? Onun zihni ile, onun sözü ile, onun fizikî ve elektrikî sahasıyla alâka kurup, sizlerin üzerinde tecrübe yapmıyor mu? Mekanizmalar, İdareci Fonksiyoner Gruplar sizlerin idarenizi, toplumların sevkü idaresini ne ile yapar zannedersiniz? Onun için, mukaddes kitabınız Kuran'da, "Biz size şah damarınızdan da yakınız..." dediği zaman, bunun bir mânâsı da budur. Onlar, Fonksiyoner İdareci Mekanizmalar, varlıklara enkarne olmuşlardır. Ve onlarla görür, onlarla işitir, onlarla söyleşirler ve onları bu derecede yakından takip edip geliştirmeye çalışırlar. Onların insana enkarne olması bir gerilik midir? Sizin de enkarne olmanız bir gerilik sayılmaz."

SÖZLÜK

Mücerrip: Deneyen

Hulûl. Girme, konma

Malik: Sahip

BİLGİ DOLU KONFERANSLARIMIZI EVİNİZDE DİNLEYEBİLİRSİNİZ

Yeni kurulan Bil-Yay Vakfı ile Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği'nin başlıca görevi, insanların şuurulanmasına yardım edecek olan Ruhsal Bilgileri insanlığa vermektir, yaymaktır.

1986 yılından beri, devamlı olarak sürdürdüğümüz Derneğimizdeki konferanslarımıza katılamayan okurlarımıza ses kasetleri vasıtasıyla ulaşıyoruz.

Yeni almış olduğumuz cihazlarla konferanslarımızı daha net ve temiz bir şekilde dinleyeceksiniz.

Tekâmülün doğal akışına şuurulu bir tarzda katılmak için sizlerle el birliği, gönül birliği, fikir birliği yapmayı istiyoruz.

Eğer Ruhsal konuşmaları sadece kaset çalarınızın düğmesine basmakla evinizde, işinizde ve yolculuğunuzda rahatça dinlemek istiyorsanız:

Aşağıda gösterdiğimiz adresimize havale veya posta çeki ile sadece her kaset için 100.000 TL gönderdiğinizde (Bundan sonra bize kaset, pul göndermeyeceksiniz.), isterseniz 3 kasetlik (3 x 100.000 TL = 300.000TL), isterseniz 5 kasetlik (5 x 100.000 TL = 500.000 TL) veya dilediğiniz kadar kaset parası gönderebilirsiniz.

Biz size her ay bir tane temiz bir şekilde doldurulmuş, hiç kullanılmamış kasetlerden adresinize yollayacağız.

Saygılarımızla

Not: **Havale adresi:** RUH ve MADDE YAYINLARI
P.K. 9 80072 Beyoğlu-İST

veya

Posta Çeki ile: RUH ve MADDE YAYINLARI
Posta Çek No: 168305

no'lu hesaba ücreti yatırabilirsiniz.

Adresinizi ve göndereceğiniz ücreti ne için gönderdiğinizi lütfen, açık olarak yazın. Konferans kasetleri için gönderiyorsanız muhakkak bunu belirtmeniz gerekir.

KİTAPLAR ARASINDA

Sevgi Tanrısının Elçisi

İSA

Yeni Çağ'ın İlk İnsanı

Kitabın adı

İSA, YENİ ÇAĞIN İLK İNSANI
JÉSUS-LE PREMIER HOMME NOUVEAU

Yazarı/Çeviren

Franz ALT
Aznif ATASEV

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi

168 SAYFA, 1994

Fiyatı 10.000 TL

RUH ve MADDE DERGİSİ * YAYINLARI

P.K. 9 80072 Beyoğlu - İSTANBUL

BU dünyada hangi peygamber sevginin sembolüdür?" sorusuna verilecek cevap hep aynı olacaktır: İsa Peygamber. Aynı zamanda geçmişte geleceği yaşamış ve yaşatmıştır. Sevgiyi aslına uygun anlatmış ve kendi hayatının büyük bir sadeliği içinde örnekleriyle yaşamıştır İsa.

İnsanlığın, spiritüel ve ahlâkî şuurunu geliştirmesi, ruhsal ile maddesel olanın arasındaki fonksiyon farklılığını fark edebilmesi için çağrılar yapan İsa, çağının en yenisiydi. Gelecekteki çağların da ilki ve en yenisi olacaktır.

Dünyanın geleceğini şekillendiren varlıklar arasında temel fonksiyonu yerine getiren İsa, elbette yenilikçi olacaktır. Sevgi, birlik, ruh kardeşliği, özgürlük ve umut gibi devrim yaratan kavramları tanıttı ve uyguladı. Bu kavramlardan habersiz ve uzak olan insanlığı rahat bırakmaya çağı belliydi. Şöyle diyordu İsa: "Ben dünyaya ateş atmaya geldim; eğer şimdiden tutuşmuş ise daha ne isterim?"

Günümüz yaşam biçimlerine baktıkça, bu

ateşin, her ne pahasına olursa olsun, alevlenmek üzere olduğunu görüyoruz. İnsanlık rahat değil, ateşler içinde, dikenler üstünde. Her şey İsa'nın "yenisi" için.

İlk yeni insan İsa, şimdiye kadar hep dinsel ve mistik motifler içinde anlatıldı. Halbuki O, mistikliğin dışında, evrensel ilkeleri son derece sade biçimde anlatmaya çalışsan, realist bir insandı. İsa'yı anlamak için teolojiden değil, hayatın kendisinden, ruhsal insandan yola çıkmak gerek.

Yazar Franz Alt, İsa'yı bir peygamber gibi değil 21. yy'ın ilk insanı olarak tanıtmış. O'nu yaşamındaki uygulamalarıyla vurgulamış, dinlerin üstündeki nitelikleri ele almış ve hiçbir dünyasal kurumun İsa'yı öğretemeyeceğini ifade etmiş. Kitap, teolojinin ve Hristiyanlığın dışında yer alan gerçek İsa'yı tanımak isteyenler için bir kaynak eser. Türk okuyucuları bu eserle, tanımadıkları bir İsa'yla karşılaşınca hem şaşırarak, hem kendileriyle O'nun arasındaki bağlantıyı kurdukları için sevineceklerdir. ■